

ΣΥΝΔΙΣΤΟΙ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΡΤΙΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΒΕΡΑΝΣΕΡΟΥ 1
Π.Α. ΚΑΝΙΤΤΟΣ
19677 ΑΘΗΝΑ

τα δικά μας
νεα από τον

ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΦΥΛΛΟ 105
ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 2001

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΩΡΑ

Οικοδόμοι και εργαζόμενοι
στα τεχνικά έργα και τα συναφή

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ

Πέμπτη 14 Ιούνη

Για υπεράσπιση και διεύρυνση της κοινωνικής
ασφάλισης - Για καλύτερα μεροκάματα

ΟΧΙ στον ψευτοκοινωνικό διάλογο - απάτη

Κανένα παζάρι με την κυβέρνηση και
την εργοδοσία για την κοινωνική ασφάλιση
και τις άλλες κατακτήσεις μας.
Αγωνιστική κλιμάκωση των αγώνων για
την περιφρούρηση και τη διεύρυνση
της κοινωνικής ασφάλισης και των
άλλων δικαιωμάτων μας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ ΔΕΝ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ

Σε κίνδυνο βασικές ελευθερίες και δικαιώματα της εργατικής τάξης

Μοναδικό αντίδοτο η αυσιείρωση στα Σωματεία μας και ο αγώνας για την απόκρουση αυτής της επίθεσης, για νέες κατακτήσεις

Τα τελευταία χρόνια ξεκίνησε να βρισκείται σε εξέλιξη μια τρέπση επιβεβαίωση στα πολιτικά, συνδικαλιστικά, δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα και ελευθερίες, με σκοπό τη χαλάρωση των πολιτών για την αντιμετώπιση των αντιθέσεων στην οικονομική πολιτική. Στο πλαίσιο αυτό η κυβέρνηση και μετά από πιέσεις των ΗΠΑ, της ΕΕ, αλλά και της ΝΔ, έφερε για ψήφιση στη Βουλή το νέο τρομονομοθέτημα.

Τα προνόμια της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας και της εγκληματικότητας σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να κρύψουν τον πραγματικό στόχο αυτής της πολιτικής, που δεν είναι άλλος από τον αναγκάσιμο πολίτη.

Στην πράξη, δημιουργείται η δυνατότητα για ένα σκοτεινό και εριστικό δίκτυο σκευαχών και διαβολικών εργαλίστων και δικαστικών αρχών.

Στόχος του νομοσχεδίου δεν είναι η καταστολή του οργανωμένου εγκλήματος, όπως ψευδώς ισχυρίζεται η κυβέρνηση. Δεν λείπουν οι νόμοι για την αντιμετώπιση τους.

Πραγματικό στόχο της κυβέρνησης και όλων νόμιμα και έγκυρα σπέρνουν αυτές τις επιθέσεις, είναι να πληγεί το δικαίωμα του λαού να αγωνίζεται.

Τρομοκρατές δεν είναι ο λαός. Πραγματικοί τρομοκράτες και εγκληματίες, είναι αυτοί που αντικατέστησαν το διεθνές δίκαιο με τις βρώμικες απειληματολογικές ουρανό, αυτού που οραρώνει το καταπίεσιμα κοινωνικά, εργατικά και δημοκρατικά δικαιώματα, αυτοί που στήνουν μηχανισμούς ηλεκτρονικού πολεμικού, πολεμικού λόμπι και καταστολής των λαϊκών αγώνων.

Η επίθεση αυτή εκδηλώνεται: α. Με την υιοθέτηση διεθνών συνθηκών, όπως οι συνθήκες του Μασάτσετς και του Αμεστερντ, η συμφωνία της Σένγκεν, η νέα (αντιτρομοκρατική) συμφωνία και η συμφωνία δικαστικής αρωμής με τις ΗΠΑ, οι συμβάσεις για την Ευρωπαϊκή, την Ευρωπαϊκή και τη Βαλκανική αστυνομία, τις δυναμικές σχέσεις επέμβασης (οι οποίες όπως υπολογίζονται ανώτατος στρατηγικός ρόλος έχουν στόχο την αντιμετώπιση ανταρτών στο εσωτερικό των χωρών).

β. Με την ψήφιση νέων νόμων προς την ίδια κατεύθυνση, όπως π.χ. ο Ν. 2472/97 για τη νομομορφία του ορκελεμματος, ο νέος νόμος για τους μετανάστες, ο υπό ψήφιση νέος τρομονόμος και ο νόμος για την απαγόρευση των διαδηλώσεων.

<<http://www.state.gov/www/g/diplomats/html/1999-report/europe.html#Greece>>

Η διεθνήνωση της ιστοσελίδας

ΝΑ ΠΟΙΟΥΣ ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ!!!

Η φωτογραφία είναι από την ιστοσελίδα του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και στο χώρο που αναφέρεται στην τρομοκρατία στην Ελλάδα.

Με τη φωτογραφία αυτή αποδεικνύεται το ποιοι, κατά τους Αμερικανούς, είναι τρομοκράτες, άπομοι με την οποία στοιχίζονται ΠΑΣΟΚ και Ν. Δημοκρατία.

γ. Με την ενίσχυση των υπαρχόντων μηχανισμών καταστολής του λαϊκού κινήματος, όπως π.χ. ΜΑΤ, ΕΚΑΜ, συνδικαλιστικό της Ασφάλειας (το οποίο τελευταία κάνει όλο και πιο αισθητή την παρουσία του στις λαϊκές εκδηλώσεις) και τη δημιουργία νέων, όπως π.χ. ιδιωτικές αστυνομίες (Security), σινορική φύλαξη (που εγκοινοποιήθηκε σε όλη τη χώρα), Δημοτική Αστυνομία (η οποία αναλαμβάνει και καθήκοντα καταστολής κ.ά.

Από όλα τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι οι εμπνευστές της Νέας Τάξης Προಗμιατισμού και οι ντόπιοι εκπληρωτές τους, δεν ασθάνονται καθόλου οιγούρα για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής τους Γ1 αυτοί και συνέχεια ψευδώς αντιδραστικό νομοσχεδίασμα, κάποια από τα οποία βάζουν μορφή που να χαρακτηρίζονται ως συνέχεια και εκσυγχρονισμός αντίστοιχων νομοσχεδίων που στο νόμο τους Αναγράφονται συγκεκριμένα από τους νέους μετανάστες, ο οποίος εκτός των άλλων επιβάλλει στους Έλληνες πολίτες που συναναστρέφονται με αλλοδαπούς, να

τους καταδιώδουν στην Αστυνομία, το νέο τρομονόμο και το νόμο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, οι οποίοι ο τίποτα δεν έχουν να ζηλέμουν από το αντίστοιχο αντιδραστικό νομοσχεδίασμα της χώρας.

Ακόμη το επείγουσα των εγκυνομένων των διαφόρων δικαστικών συμβουλίων και της θύνης μεροληπτικής δικαιοσύνης, δεν μπορεί να είναι πιστεπτό από την εργατική τάξη της χώρας μας, αφού αυτή που «αμεληρήνι» δικαιοσύνη είναι αυτή που το σύνολο των απεργιών μισήρι σήμερα - παρά την ατιθέσιμη επισηγή του Συνταγματός και των νόμων - της κηρύσσει παράνομους και καταχρηστικούς.

Προέγωση του νέου κλίματος που θα εμφανιστεί αν ψηφιστεί και εφαρμοσθεί ο νέος τρομονόμος, αποτρεχόντα τη καθημερινή φωνάσιμενα αστυνομική αυθαριείας, που όχι λίγες φορές καταεξήντηζον ανωμοσισμούς πολιτών, ενώ η κυβέρνηση «πρι άλλων τυράζει».

Πρόκειται για ένα νομοσχεδίο που αποτελεί άμεσο θεμελιώδες δημοκρατι-

κές κατακτήσεις του λαού μας. Ειδικότερα, υπάρχει ο κίνδυνος να θεωρηθεί το πεδίο εφαρμογής του νόμου και να διαθώνουν ανθρώποι για τις πολιτικές τους δραστηριότητες ή απλά για τη συμπεριφορά τους σε δραστηριότητες του λαϊκού κινήματος, που θα θεωρηθούν ότι αραχώς ως εγκληματίες.

Στην ολή αυτή - όσημη για την εργατική τάξη και το λαό μας - κατάσταση, όχι μόνο δεν αντιδρούν, αλλά με την απραξία τους, ουσιαστικά δαίνουν ότι συνηγορούν οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες στ ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ, καθώς και σε μεγάλα Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες. Ο περιήριμο «κοινωνικό διάλογο», δεν είναι τίποτα άλλο παρά το πρόδημη για την πιο ανώνυμη αποδοχή αυτής της πολιτικής από τους εργαζόμενους. Ανασχεδίαστε και στο νομοσχεδίο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, το οποίο η κυβέρνηση προτίθει να ψηφιστεί με τη σύμφωνη γνώμη της ΝΔ και μετά από «κοινωνικό διάλογο» με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Ας μιν μας διαφωτύνει ότι λάτρηρ μιας τέτοιας επιλο-

γής είναι και ο Δήμαρχος Αθήνας Κ. Αβραμόπουλος.

Η εργατική τάξη δεν πρόκειται να κινδυνεύσει και δεν πρόκειται, θελήμνη ή θάβη της, να γίνει ο δούλορς ήμπος για την καταστολή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των εργαζόμενων και του λαού μας γενικότερα.

Οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης

Από την άλλη οι «διαμορφωτές της κοινής γνώμης», όπως αποκαλούνται τα κάθε είδους παπαγάλια και τους διασημότες των «στέβων» του καπιταλισμού, τα μεγάλα ΜΜΕ, έχουν αναλάβει εργολαβικά την προσηνώνηση των απόψεων των αφεντικών τους και την απόκρυψη ή τη διαστρέβλωση - ανάλογη με την περίπτωση - όλων πάντε «να τους χαλάσουν τη σούπα». Στις μέρες που περνάμε, τα προαναφερόμενα δε θέλουν καμιά παράσηρα εξήγηση να ζούμε και τα βλέπουμε καθημνηρά.

Δεν πίνει άλλο

Όμοις η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί. Η υπεροχή των δημοκρατικών και κοινωνικών κατακτήσεων είναι ζήτημα της για την εργατική τάξη. Χρειάζονται ποικιλομορφές προποθήσεις, ενιαίοι λαϊκοί ταξικοί αγώνες, για να αποσταθούν οι επερχόμενες φωνιτικές εξελέσεις και να έρθει το επίπεδο των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών στο ύμνος των σημειώνων απειλήσων. Το εριστικό, το νασι, ο κάθε χώρος δουλειάς, οι συνδικαλιστικές μας οργανώσεις, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΝΟΥΝ ΧΟΡΟΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΣΗΣ σ' αυτή την πολιτική.

Ιδιαίτερα το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας μας έχει χρέος, έχει καθήκον, όπως και στην πρόσφατη ιστορία μας το έκανε, να μπει μπροστά σ' αυτό το νόμο.

Ο κινητισμοσμός που πραγματοποιείται τούτο το διάστημα ενάντια στο νέο τρομονόμο, αλλά και για την υπεροχή και τη διεύθυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, σπληνώνουν εξέλιγμο για την αντισειση και επιβίωση του νόμου μας.

Εχουμε υπεροχότητα, απεινήγη στα παιδιά μας και απεινήγη στις νέες γενιές, να τους παραδοθούμε μια κοινωνία που δικαία και που δημοκρατική από αυτή που παραλάβει, μια κοινωνία που θα βάσει τις εργασίες για νέες κατακτήσεις για την εργατική τάξη και το λαό μας γενικότερα.

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΠΕΜΠΤΗ 14 ΙΟΥΝΗ

Αντεπίθεση τώρα!

Για υπεράσπιση και διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης -
Για καλύτερα μεροκάματα

Συνάδελφοι,

Η απεργία της 5ης Απριλίου ήταν από τις πιο επιτυχημένες σε συμμετοχή, ενώ οι απεργιακές συγκεντρώσεις ήταν από τις μεγαλύτερες των τελευταίων χρόνων.

Η κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας και οι καταλήψεις Νομαρχιών και γραφείων του ΙΚΑ σε πολλές πόλεις της χώρας απέδειξαν ότι ο κλάδος έχει τη δύναμη, τη θέληση και την αποφασιστικότητα όχι μόνο να αντισταθεί στις επιθέσεις κεφαλαίου - κερπήσις, αλλά και να περάσει στην αντεπίθεση, με στόχο τη διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων του.

Στις πανεργατικές απεργιακές κινητοποιήσεις στις 26 Απριλίου & 17 Μαΐου, που ουσιά χαρακτηριστικά ως οι μεγαλύτερες σε επιτυχία και μαζικότητα των 30 τελευταίων ετών, οι χιλιάδες εργάτες, όλοι οι εργαζόμενοι, έστειλαν μήνυμα σαφές, ρητό και κατηγορηματικό:

Τα αντιπαλαιστικά μέτρα θα μείνουν στα χαρτιά, δεν θα περάσουν. Η εργατική τάξη, η νεολαία, δε διαπραγματεύεται, δεν παραζήτησε κεκτημένα δικαιώματα.

Παραλήπτες των μνημάτων των εργαζομένων, το κεφάλαιο, η κυβέρνηση, συνδικαλιστικές ηγεσίες και όλες εκείνες οι δυνάμεις που ρίχνουν νερό το μύλο της κυβέρνησης, ενισχύοντας τους σχεδιασμούς της για την ανατροπή της μεγαλύτερης κατάκτησης του αιώνα.

Οι εργαζόμενοι όλης της χώρας, ανεβαίνοντας την ταξική τους ενότητα, δεν αρκούνται στη διατήρηση στοιχειωδών δικαιωμάτων τους που απειλούνται με κατεδάφιση. Απαιτούν και διεκδικούν μέτρα και ρυθμίσεις που θα απαντούν

στις αυξημένες σύγχρονες ανάγκες.

Η ύσος του επιπέδου πώλης της εργατικής τάξης, το δυναμισμό του αγώνα, κυρίως το ότι σε τροχιά αντεπίθεσης μπαίνουν νέα τμήματα εργαζομένων, πεισιμα για την ανάγκη σύγκρουσης και ανατροπής αυτής της πολιτικής στο σύνολό της, έδωσαν ανσηχίσει οσβαρά την άρχουσα τάξη της χώρας και τους πολιτικούς της εκφραστές.

Τα δημαγωγικά κηρύγματα που εκπέμπει καθημερινά η κυβέρνηση περί «κοινωνικού διαλόγου», «μυθεϊκής βάσης» κ.λπ., κινούνται στα πλαίσια πανδύσιως των εργαζομένων.

Η ανοδύπληση της κυβέρνησης μετά την απεργιακή κατάληψη έχει χαρακτηριστικά τακτικά, θέλει να κερδίσει χρόνο και βεβαιία να επαλειθεί δριμύτερη και με τροποποιημένη τακτική να επιβάλει την πολιτική της όχι μόνο στο ασφαλιστικό, αλλά εφ' όλης της ύλης της νεοφιλελεύθερης επίθεσης.

Η κυβέρνηση, τα δεκαπ-

κια στήριξης της πολιτικής της, τα φερόμενα υποστήριξη, έχουν μπει σε πλήρη κίνηση, προκειμένου να αιχμαλωτίσουν τα συνδικάτα στη στραγκία ενός «κοινωνικού διαλόγου», που σε τίποτα δε διαφέρει από το οραγείο.

Η απόρριψη του «διαλόγου» από τη σκόπια του εργατικού ταξικού κινήματος είναι απόλυτη ως προς την ίδια τη θεομωθήτηση της τριμερούς συνάντησης που προωθεί. Είναι απόλυτη, γιατί ροκαίνει τις αγανακτιστικές διαθέσεις των εργαζομένων, παραπλίζει το εργατικό κίνημα και επιτρέπει να λειτουργούν η πολιτική της κυβέρνησης και οι σχεδιασμοί του κεφαλαίου χωρίς την πίεση των αγώνων.

Συνάδελφοι,

Η φράση που διατύπωσε ο πρωθυπουργός στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ «πρέπει να τα αλλάξουμε όλα, για να μείνουμε ίδιοι», δείχνει τον κενισμό της κυβέρνησης, δείχνει ότι η κυβέρνηση δε σκέφτεται να κάνει πόντο πίσω από το στόχο της υσφαγιασμού της κοινωνικής

ασφάλισης, κάτι που επιβεβαιώνουν οι τελευταίες και μετά τις κινητοποιήσεις δηλώσεις της επιτρόπου Άννας Διαμαντοπούλου, ότι η αύξηση των ορίων ηλικίας και η μείωση των συντάξεων θα είναι τα δύο στοιχεία λύσης του ασφαλιστικού.

Ο πρωθυπουργός επιχειρήσει να θέσει ψευτικά και συνδυά αστεία διλήμματα όπως: «Χρειάζονται παρεμβάσεις και αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας».

Ασφαλώς και πρέπει να γίνουν αλλαγές στην κοινωνική ασφάλιση, αλλά κριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση.

- Για παράδειγμα τα όρια συνταξοδότησης να μιν ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες, τα 55 και τα 50 αντίστοιχα για τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

- Βάση υπολογισμού της συντάξης να αποτελεί ο μέσος όρος όλων των αποδοχών της τελευταίας τριετίας.
- Το κατάστο όριο συντάξεων να κατοχυρώνεται

με 4.050 έσμημα και να καθορίζεται με βάση τα 20 ημερομίσθια του ανεδικευτού εργάτη.

- Να επιστραφούν τα κλεμμένα στα ασφαλιστικά Ταμεία, να καταργηθούν οι εισφοραπαλλαγές των επιχειρήσεων, να παταχθεί η εισφοροαπαγωγή κ.λπ.

Ποια σχέση έχουν αυτές οι φιλεργιακές προτάσεις με τις προτάσεις της κυβέρνησης; Ο διάλογος που προπαγανδίζει η κυβέρνηση δεν είναι παρά μια τεράστια απάτη, που γίνεται για ν' ακρωθούν και να αφαιρεθούν κατακτήσεις μας.

Θεωρεί δεδομένους τους νόμους της ΝΔ, θεωρεί δεδομένο το άγριο χαρακτήρι στο χώρο της υγείας και της πρόνοιας. Άγνοει την τεράστια συσφάρευση πλούτου στα χέρια μιας χούφτας κεφαλαιοκράτων και καλεί την εργατική τάξη να ξεναληπάρσει με το έσμημα της τριμερούς χρηματοδότησης. Μόνο που αυτή προβλέπεται από το νόμο 1611 του '50 και πάντα πληρώνει μόνο οι εργαζόμενοι.

Την εργατική απαίτηση «κανέναν διάλογο», απαίτηση που εκφράστηκε από τους χιλιάδες εργαζόμενους που βγήκαν στους δρόμους του αγώνα, αγνόησε για άλλη μια φορά η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, δηλώνοντας ουσιαστικά τη συμμετοχή της στις διαδικασίες του διαλόγου της απάτης, ενός διαλόγου - καρμπόν των προηγούμενων, που ως αποτέλεσμα είχαν την αφαίρεση κεκτημένων.

Η άνοψη της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ να προχωρήσει σε κινητοποιήσεις και σε κλιμάκωση της πάλης, αρνούμενη συγκεκριμένη πρόταση που κατέθεσε τα στελέχη του ΠΑΜΕ, ερχεται να επιβεβαιώσει τον πρωθυπουργό που στις 18 Μαΐου δήλωσε ότι «έκλεισε ο κύκλος των κινητοποιήσεων και αρχίζει ο κύκλος του διαλόγου».

Ο κλάδος μας δεν θα πέσει στις μιλύπετρες της συναισθησης και της υποταγής. Στις τελευταίες κινητοποιήσεις απέδειξε ότι έχει το τασιάνω να δώσει συνέχεια στους αγώνες του, όχι μόνο για την υπεράσπιση της κοινωνικής ασφάλισης, αλλά και για τη διεκδύκηση ρυθμίσεων που θα απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες, για τη λύση χρονιζώντων κλαδικών προβλημάτων του, όπως η αναγνώριση και διανομή του υπέρ αναστότων ενσήμων, για το εργαδομέριον των αντεργατικών νόμων, για καλύτερα μεροκάματα κ.λπ.

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΞΗ ΚΑΙ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ.

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, για να οσπούσει την αδιόληξη των ερωδοτών, για αύξηση του μεροκάματου, για κλαδικές συμβάσεις που να ανταποκρίνονται στις σημερινές μας ανάγκες.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΣΤΙΣ 26 ΜΑΗ

«Η εργατική τάξη δεν παζαρεύει τα δικαιώματά της»

Συνάδελφοι,

Η Ολομέλεια της Διοίκησης πραγματοποιείται μετά από τέσσερις (4) απεργιακές κινητοποιήσεις, μία κλιμάκη και τρεις (3) πανεργατικές, 5 Απριλίου, 26 Απριλίου, 1 Μαΐη, 17 Μαΐη.

Η απεργία της 5ης Απριλίου με βάση τα πανελλαδικά στοιχεία ήταν από τις πιο επιτυχημένες σε συμμετοχή, ενώ οι απεργιακές συγκεντρώσεις ήταν από τις μεγαλύτερες των τελευταίων χρόνων.

Η κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας, οι καταλήψεις στην Αθήνα, οι καταλήψεις Νοσοκομίων και γραφείων του ΙΚΑ σε πολλές πόλεις της χώρας, απεργίες από κλάδο έχει τη δύναμη, τη θέληση και την αποφασιστικότητα όχι μόνο να αντισταθεί στις επίθεσεις κεφαλαίου - κυβέρνησης, αλλά και να περάσει στην αντιθέση, με στόχο τη διωρυγή κατακτήσεων και δικαιωμάτων του.

Στην πανεργατική απεργία στις 26 Απριλίου, που χαρακτηρίστηκε ως η μεγαλύτερη σε επιτυχία και μαζικότητα των 30 τελευταίων ετών, οι χιλιάδες εργατές, όλοι οι εργαζόμενοι, έσπεσαν μπροστά σε φράγμα και κτηματοστάσια.

Το αντισυμβαλλικό μέτρο θα μείνουν στα χαρτιά, δεν θα περάσουν. Η εργατική τάξη, η νεολαία, δε διαπραγματεύεται, δεν παζαρεύει κερμήματα δικαιώματα.

Παράλληλα των ημερησίων των εργαζομένων, το κεφάλαιο - η κυβέρνηση, συνδικαλιστικές ηγεσίες και όλες εκείνες οι δυνάμεις που μιλούν νερό το μίλο της κυβέρνησης, ενισχυμένες τους σχεδιασμούς της για να τη διατήρησι της μεγαλύτερης κατάρκτησης του σώματος.

Τόσο στην απεργία της 28ης Απριλίου, όσο και στην προαμοιβαγική απεργία, οι εργαζόμενοι, περσιμένοι ό- τι η ζωή τους ήταν ανάλογη την κυβέρνηση να ελαθεί και τη συνδικαλιστική ηγεσία να τηρήσουν στάση που ανέθετε στην αντίθεση των ο- γάνων, περσιμένοι από την εξέλιξη της τάξης πόλης δε εξαρτήθη το αν θα αποκτήσουν οριστικά το μέτρο, το αν θα κοινοποιήσουν τα δικαιώ και ώρια απητά τους, απαιτών κλιμάκηση της πόλης, είπον «Όχι» στο διάλογο της απάτης.

Η απεργία της 17ης Μαΐη έρχεται ως κλιμάκηση της απεργίας της 28ης Απριλίου και της εργατικής Πρωτομαγιάς. Είναι ένας ακόμα κβήκος στην πορεία της αγωνιστικής κλιμάκωσης, που κάτω από τη δράση και οπότεση του πρώτου συνδικαλιστικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, αποφασισμένοι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Η αγωνιστική συμπαράση εργαζομένων, ΕΒΕ, αγρότων δίνει την καλύτερη απάντηση στα ανηλικά μέτρα. Οι εργαζόμενοι όληρη της χώρας, ανεξάρτητα την τάξη τους ενόπτη, δεν αρκούνται στη διατήρηση παραδοχών δικαιωμάτων τους που απειλούνται με καταστροφή. Απαιτούν και δικαστικά μέτρα και μισθώσεις που θα αποπαιούν τους αυχενικούς αυχόνες ανάγκες.

Η δύναμη του επιπέδου πόλης της εργατικής τάξης, το δυνάμωμο των αγώνων, κυρίως το ότι σε τράση αντιθέσης ίσχυουν νέα τμήματα εργαζομένων, πεσιμένοι για την ανάληψη σύγκρουσης και ανατροπής αυτής της πολιτικής στο σύνολο της, έχουν ανασημαίει σοβαρά τον άρχισμο τάξης της χώρας και τους πολιτικούς της εκπαρτές.

Το διαλογικό κρηματό που εκπέμπει καθημερινά η κυβέρνηση περί κοινωικού διαλόγου, «μηνεκτικής βίας» κ.λπ., κινούνται στα πλαίσια παγίωσης των εργαζομένων.

Η συνδικαλιστική κυβέρνηση μετά την απόφαση καταγωγή έχει γαστρονομική τακτική, θέλει να κερδίσει χρόνο και να βρει να επανέλθει δριμυτητα και με τροποποιημένη τακτική να ελαθεί την πολιτική της όχι μόνο στο ασφαλιστικό, αλλά εφ' όλης της ύλης της νεοελεγκτιστικής επίθεσης.

Η κυβέρνηση, το δεκανίκιο στήριξης της πολιτικής της, τα φερέ-

φωνα υποστήριξη, έχουν μπει σε πλήρη κίνηση, προκειμένου να σχηματιστούν τα συνδικατά στη στρώκη ενός «κοινωικού διαλόγου», που σε τίποτα δε διαφέρει από το σφαγείο.

Η απόρριψη του «διαλόγου» από τη σκοπία του εργατικού ταξικού κινήματος είναι απόλυτη ως προς την ίδια τη θεσμοθέτηση της τριμερούς συνάντησης που προάβει. Είναι απόλυτη, γιατί κλονίζει τις οργανωτικές διαθέσεις των εργαζομένων, παραλύει το εργατικό κίνημα και επηρεάζει να λειτουργούν η πολιτική της κυβέρνησης και οι σχεδιασμοί του κεφαλαίου χωρίς την πίεση των αγώνων.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να κλείσουν τ' αυτά τους στην όθλια προπαγάνδα της κυβέρνησης περί «κοινωικού διαλόγου».

Να γυρουν τις πλάτες τους στους ακαθόριστους κωδικοφόρους, φερέφωνα της πολιτικής της, που κληρονομούν και δίνουν το ημολογία και την υποστήριξη.

Η άρση που διατύπωσε ο προεδριολογός στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ «ήρθε να τα αλλάξουμε όλα, για να μείνουμε έτσι», δείχνει την κινησιότητα της κυβέρνησης, δείχνει ότι η κυβέρνηση δε σκεφτείται να κλείσει πόνο ποτέ από το στόμα της για ασφαλιστική και κοινωνική ασφαλιστική, κήη που επιβεβαιώνουν α τελευταία και μετά τις κινητοποιήσεις δηλώσεις της ετήρητου Άνως Διαμαντοπούλου, ότι η αύξηση των ο- ρίων ηλικίας και η μείωση των συντάξεων θα είναι τα δύο στοιχεία λύσης του ασφαλιστικού.

Ο προεδριολογός επιχείρησε να θέσει ψεύτικα και ανάστα στοιχεία δηλώνοντας όπως: «Χρειάζονται παρεμβάσεις και αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας».

Ασφαδός και πρέπει να γίνουν αλλαγές στην κοινωνική ασφαλιστική, αλλά σκέφτες στην αντίθετη κατεύθυνση.

● Για παράδειγμα τα 80 αντισυμβαλλόμενα για Μην Επαιτημένων τα 80 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες, τα 55 και τα 50 αντίστοιχα για τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

● Έθελε υπολογισμούς της σύνταξης να αποσπεί ο μισός όρος όλων των αποδοχών της τελευταίας τριετίας.

● Το κατώτατο όριο συντάξεων να κατοχυρώνεται με 4.050 € έκτος και να καθορίζεται με βάση τα 20 η μισομηνιαία του αναμένοντος εργάτη.

● Να επιστραφούν τα κληθέντα στα ασφαλιστικά Ταμεία, να καταργηθούν οι εισοροαπολαγές των επιχειρηματιών, να απορριφθούν κ.λπ.

Ποι σχέση έχουν αυτές οι αμεταναγικές προτάσεις με τις πρότερες της κυβέρνησης; Ο διάλογος που προσηλαγγεί η κυβέρνηση δεν είναι παρά με το ερώση απήση, που γίνεται για ν οκυρωθούν και να ασφαρισθούν κατακτήσεις μας.

Θεωρεί δεδωμένους τους νόμους της ΝΔ, θεωρεί δεδωμένο το όριο χαρασί στο γάμο της υγείας και της πρόνοιας, Άνοιη την τέρση τους ασφαλισμένη πλούτου στα χέρια μιας χούφτας κεφαλοκρατών και καλεί την εργατική τάξη να ενισχυρήσεται με το γέμισμα της τριμερούς χρηματοδότησης. Μόνο που αυτή προβλεπόμενα από το νόμο 1611 του 50 και πόντα πληρώνει μόνο οι εργαζόμενοι.

Απότή ένα και ο διάλογος και ως προς τη δημοκρατικότητα του επιφώνου: «Έθελου η κυβέρνηση που απαγορεύει τις διαδηλώσεις, που θεωρεί με τρομονόμους το αστυνομικό κρηματό, για να αντιμετωπίσει τον εφέρο Άνω, έγινε δημοκρατική και θέλει να άκουσε το απήσημα των εργαζομένων».

Την εργατική απήση «κοινωικού διαλόγου», απήση που εκπαρτές από τους χιλιάδες εργαζόμενους που βίγησαν στους δρόμους του αγώνα, άνοιση για άλλη μια φορά η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, δηλώνοντας ουσιαστικά το σφάλμα της ίδιας διαδικασίας του διαλόγου,

της απάτης, ενός διαλόγου - κορημών των προηγούμενων, που ως αποτέλεσμα είχαν την άρσηση κερκτημένων.

Σήμερα που τα ταξικά συνδικατά και οι εργαζόμενοι δηλώνουν στην πόλη τους, ότι όση διαπραγματεύεται δε είναι απορριμωμένη, όση είναι στους δρόμους του αγώνα και όη στα τραπέζια της ζύσεως, η ΓΣΕΕ πάζει το παιχνίδι αποπροσανατολισμού της κυβέρνησης, σπάζει με τη στάση της τη συλλογή και την αμφιβολία σχετικά με τη χαρακτική, τους στόχους και τις συνήσεις της απιστοκρατικής επήρξης, με στόχο τον ακρωματισμό των αγωνιστικών διαθέσεων της εργατικής τάξης, για να «λυθεί» το ασφαλιστικό σύστημα με τις κατευθύνσεις της κυβερνητικής πολιτικής, κατευθύνσεις με τις οποίες συμφορική η ΝΔ στο σύνολο τους.

Η άρση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ να προχωρήσει σε κινητοποιήσεις και σε κλιμάκηση της πόλης, αρνημένοι αναγκασμένη πρόσηση που κητεύεται το σφάλμα του ΠΑΜΕ, έρχεται να επιβεβαιώσει τον προεδριολογικό που στις 18 Μαΐη δήλωσε ότι «έξοδος ο κύκλος των κινητοποιήσεων και αρχίζει ο κύκλος του διαλόγου».

«Η πρόκληση Γρανίτη για ανύψωση του αποστάχτες η ΓΣΕΕ αποκρίθηκε στο να βγει η κυβέρνηση από τη δύσκολη θέση που την έχουν φέρει οι απεργιακές κινητοποιήσεις, να εκθείσει το συνδικαλιστικό κίνημα και να στρώσει το τραπέζι του «κοινωικού διαλόγου», αναφέροντας και όωατά το σπείλη της ΔΑΣ στη ΓΣΕΕ, τονίζοντας ότι η απήση της πρόσηση Γρανίτη από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ έρχεται να δείξει ότι η «αναγκαστική της» αντίθε πρόσηση μέρες.

Η πρόκληση του υπουργού Εργασίας πρέπει να απορριφθεί - τοίζει η ΔΑΣ - απήση:

1. Δεν έχει προκύψει κενά κινούργηιο στόχηο που να οδηγεί στην αλλαγή της στάσης του συνδικαλιστικού κινήματος.
2. Η ανάσπαση της οδήγησε το κίνημα στο όριο της ηγέσης, του «διαλόγου», που τον προπαγανδίζει και τον προβάλλει ως ούσιο-βίο η ΔΑΣ - απήση.
3. Αλλάωαται το μήνυμα και την ενταλή των απεργιακών κινητοποιήσεων. Προσβάλλει τους εργαζόμενους και απογοητεύει το προσηομο τμήματά τους.
4. Δεν αναλαμβάνονται από την κυβέρνηση ούτε εκείνες οι κωυτομετρήσεις και συμβάσεις δεσμεύσεις που μέχρι τώρα ενισχυαίνον αναλήθητες η πλειοψηφία της Συνομοσπονδίας.
5. Τέλος, χωρίς να έχει μπει αντιστάση μόνο οι κίνημα με τους αγώνες του έχει επέλθει στην κυβέρνηση να συλλήπεται με όρους και θέσεις που κλονίζουν τον θέση των εργαζομένων και δεν τη χει-

Οι εργαζόμενοι πρέπει να κλείσουν τ' αυτά τους στην όθλια προπαγάνδα της κυβέρνησης περί «κοινωικού διαλόγου»

Μεγαλειώδης ταξική πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στην Πλατεία Εθνικής Αντίστασης

Με μαζική συγκέντρωση στην Πλ. Εθνικής Αντίστασης και μαχητική πορεία στη Βουλή τίμησαν όλους αυτούς που έπεσαν στο πεδίο της ταξικής πάλης, για το δικό της εργατικής τάξης, οι εργαζόμενοι της Αθήνας.

Από τους φιλητές της ταξικής συγκέντρωσης τονίστηκε η ανάγκη αυτονομίας της πάλης της εργατικής πάλης, των επαγγελματιοβότων, των αγρότων, της νεολαίας και όλων αυτών που κτυπιούνται από την αντιεργατική, αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, τονίστηκε ότι βασική προϋπόθεση για την αντιστροφή αυτής της πολιτικής είναι η δημιουργία του λαϊκού μετώπου, το οποίο θα εφαρμόσει μια πολιτική προς όφελος του εργαζόμενου λαού, μια λαϊκή οικονομία που θα στηρίζεται και θα βελτιώνει τα εισοδήματα των εργαζόμενων και θα κτυπήσει την ασοδότη δόση του μισθολογίου.

- Για να εφαρμόσει η χώρα μας μια πολιτική ειρήνης και καλής γειτονίας με τους λαούς της περιοχής, χωρίς ξένες βάσεις και ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στη Βαλκανική χερσόνησο.

- Για να σταματήσει η χώρα μας να εξυπηρετεί τους ιμπεριαλιστικούς γενοκτονικούς, να επιστρέψουν οι Έλληνες φαντάροι στη χώρα μας, να μην συμμετέχουμε στους στρατούς κατοχής στο Κοσόβο, Βοσνία και αλλού, να φύγει το ΝΑΤΟ από τα Βαλκάνια, να αποτινάξουμε τον ιμπεριαλιστικό ζυγό από την πατρίδα μας.

Το συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν για την υπεράσπιση και διεύρυνση της κοινωνικής ασφαλιστικής για να μην υφίστανται οι πλειοψηφίες των κομμουνιστών, συνδικαλιστών οργανώσεων στον γενοκτονικό - απύθμη - να κλυμακάσει ο αγώνας να διακινήσουν τα αριστερά, να περάσει η εργατική τάξη στην αντίθεση για νέες κατώτητες, για να σταματήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

προτεραιών, όπως για παράδειγμα:

- Κατάργηση των νόμων της ΝΔ.
- Μέριση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης.
- Αύξηση μισθών και συντάξεων.
- Αύξηση των εισοδημάτων της εργοδοσίας.
- Επιστροφή των κλεισμένων Κ.Π.

Οι θέσεις του ΠΑΜΕ για κλιμάκωση των αγώνων με στόχο την αποτροπή των αντισφαλιστικών μέτρων και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής οικογένειας, πρέπει να μεταλλοθούν το σύνολο της εργατικής τάξης.

Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να πέσει θύμα της κυβερνητικής προπαγάνδας. Κανένας δεν πρέπει να ερχεί πλέον καμιά εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση και στους συνδικαλιστές της. Το που το πένε είναι καθαρό σ' αυτό δεν χωράει καμία αμφισβήτηση.

Όλες οι δυνάμεις μας είναι απαραίτητο να κινητοποιηθούν, για να μπουν στη δράση όλοι οι εργαζόμενοι και σ' αυτή την τροχιά πρέπει να κινηθούν οι σημαντικές μας αποφάσεις.

Προσέχεται:

- Μέχρι τέλος Ιούνη να καλέσουμε τα Σωματεία της δύναμης της Ομοσπονδίας να προχωρήσουν σε συσκέψεις, συνελεύσεις για την ενημέρωση των συνδικαλιστών.

- Τα Σωματεία να πρωτοστατήσουν για το αυτονόμο δρόμο με άλλα εργατικά σωματεία, με πρόθεση να ΕΒΕ, να υπάρξει ανύψωση των αγώνων με διάφορες μορφές συγκοινωνίας - συλλογήτηρας.

- Να προβάλεται η αναγκαιότητα σύγκρουσης με το σύνολο της σημερινής πολιτικής, η αντιστροφή της.

- Να κρησθθούν τα Συνδικάτα, οι εργαζόμενοι, σε διαρκή ετοιμότητα, για να ανταμειπωθεί οποιοδήποτε αφιμόνισμός της κυβέρνησης.

Το Σωματεία μέσα από την ανάπτυξη της δράσης τους να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για το στήσιμο επανόμοιων αγώνων σε όλους τους μεγάλους χώρους δουλειάς. Να δώσει μεγάλη βάση για τη μαζικοποίηση των Σωματείων. Οι σημαντικές συνθήκες - η ανάπτυξη της πάλης, αυτών της δυνατότητας για νέες και με μαζική έκταση εργαζόμενα στα Σωματεία.

Η αγωνιστική στάση που επέδειξαν χιλιάδες συνδικαλιστές μας ανοίγει το δρόμο για καλύτερη οργάνωση της πάλης μας, για το σπάσιμο της εργοδοτικής τρομοκρατίας, για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών, εργασιακών μας δικαιωμάτων, για την πλήρη εφαρμογή της σύμβασης, για αύξηση μεροκάματων πάνω απ' αυτή.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Νίκη της ταξικής συσπείρωσης

Απάντηση καταδίκης της αντιεργατικής κυβερνητικής πολιτικής, αλλά και των αναινετικών ποσοτήσεων των **Εργατικού Κέντρου Αθήνας**, έπρεξε να εργαζόμενοι της Αθήνας, οι οποίοι ανέδειξαν σε δεύτερη δύναμη τη «**Δημοκρατική Αγνοτική Συνεργασία**» (στηρίζεται από την ΕΣΑΚ) στις εκλογές του 24ου Συνεδρίου του, ενισχύοντας την απροσχημάτως και στην υπόλοιπη παρατάξεις είχε ως αποτέλεσμα να μειωθούν σε 17,5% τους παρά την αύξηση των ψηφισμάτων, αλλά και την πίεση κυβερνητικών και εργοδοτικών μηχανισμών.

Συγκεκριμένα, στις εκλογές για την ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου, ψηφισαν 1.757 σύνεδροι από 1.705 στο προηγούμενο. Η **ΔΑΣ**, έλαβε 554 ψήφους (31,65%) από 461 (27,3%) στο προηγούμενο και δέκα έδρες από εννιά του εί-

χε. Η **ΠΑΣΚΕ**, η οποία κατέβηκε μαζί με την παραταξία της **ΠΑΣΚ** που είχε δικό της ψηφοδέλτιο στο προηγούμενο συνέδριο, έλαβε 655 ψήφους (37,4%) από 656 (38,8%), και 12 έδρες, όσες είχαν οι δύο παρατάξεις μαζί. Μεγάλη μειοψηφία είχε η παραταξία της **ΔΑΚΕ**, η οποία έλαβε 282 ψήφους (16,1%) από 399 ψήφους (23,6%) και πέντε έδρες από

και την **ΑΚΟΑ**, έλαβε 151 ψήφους, όσες και στο προηγούμενο συνέδριο, και ποσοστό 8,6% από 8,9%. Η παραταξία της **ΑΣΚΕ**, η οποία προέβλεπε από το χώρο της **ΔΑΚΕ** (κυρία σωματεία των τραπέζι) έλαβε 85 ψήφους (4,8%) και μία έδρα.

Η σημαντική αύξηση των δυο νέων της **ΔΑΣ** και κυρίως η ανταπόκριση που έχει στους

δύο, για να δικαιολογήσει τη μείωση της δύναμης της «**αυτονομίας**» πάλι «**μεθοδολογία**» από τους Συνδικάτο Οικονομών Αθήνας, επικεντρώνοντας στο σημαντικό γεγονός ότι ψηφισαν πολλοί αλληλοπαύσι ακοδομοί στις τελευταίες αρχαιρεσίες του, οι οποίοι επιβράβευσαν την ταξική αγωνιστική πορεία που ακολουθεί! Την ίδια ώρα όμως, η **ΠΑΣΚΕ** νομιμοποίησε δεκάδες εργοδοτικά στέλεχη σε σύμπη μάρκετ ως αντιπροσώπους...

Είναι χαρακτηριστικό, όμως, ότι από την τακτική των υπολοίπων παρατάξεων η κυβερνητική παραταξία διάνησε σημαντικές δυνάμεις. Αποδείχτηκε ακόμα ότι οι αντιλήψεις περί «**ενωμένων Αρσενάρι**» το μόνο που καταφέρνουν είναι να ασφαλιστούν τους εργαζόμενους και να ενισχύουν τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Ανοδος σε ψηφοττα, ποσοστά και έδρες στη νέα διοίκηση για τη ΔΑΣ, η οποία αναδείχθηκε σε δεύτερη δύναμη με 31,65%, σε αντίθεση με την πτώση ή οριακή διατήρηση των άλλων παρατάξεων.

εργάτη που είχε. Απόλυτη στασιμότητα σημείωσε η «**Αυτόνομη Παρέμβαση**», η οποία αν και εμφανίστηκε σε ψηφοδέλτιο μαζί με την ομάδα της **ΚΕΔΑ**

εργαζόμενους, έστρεψαν και πάλι την παραταξία της **ΠΑΣΚΕ** στη γνωστή τακτική της πρόκλησης. Έτσι, στην ανακοίνωση των αποτελεσμάτων που εξέ-

Ο ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΤΣΙΑ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ

Ληστεύουν τους μετανάστες

Στις 5 Ιουνίου 2001 αρχίζει η διαδικασία της εφαρμογής του νόμου για τους αλλοδαπούς.

Στην Ελλάδα, λόγω μείζουσας νομοθεσίας για άρτια μετανάστευση στη χώρα από τη μια, και από την άλλη λόγω της πολιτικής της κυβέρνησης να διευκολύνει το κεφάλαιο να υπερεκμεταλλεύεται την εργατική τάξη, τους έδωσε τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τους μετανάστες σε μισή εργασία.

Ετσι ουσωφρέθηκε μεγάλος αριθμός «παράνομων» μεταναστών, που υπολογίζονται από 80.000 - 100.000 και τους καλοκαιρινούς μήνες φτάνει 1,3 - 1,4 εκατομμύρια.

Σήμερα που γίνεται προσπάθεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσει για γενικότερους λόγους συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το θέμα της μετανάστευσης στην Ευρώπη με ενιαίους νόμους, φτάει στις πιο ελληνική κυβέρνηση ο νόμος για τους αλλοδαπούς, ο οποίος είναι από τους πλέον αντιδραστικούς ο όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και επιπέδων λόγω της «προκινητικής» στην κυριολεξία εφαρμογής από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και τα όργανα του (συλλήψεις σε επιχειρήσεις - «σκούπα»-τρομοκρατικού χαρακτήρα, απειλάσεις, με συναισθητικές δια-

Ταξική διεθνιστική ενότητα

Στον κοινό δρόμο του αγώνα μαζί με τους εργαζόμενους της Αθήνας, πορεύτηκαν και οι εργαζόμενοι μετανάστες. Τα αιτήματά κοινά: Να σταματήσει η «μίσση» εκμετάλλευση των αλλοδαπών εργαζομένων, προστασία και διεύρυνση των κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων όλων.

δικασίες κ.λπ.). Αυτός ο νόμος πάει να μπει σε εφαρμογή λαπών κι εδώ υπάρχουν πιο εκτός από τις διατάξεις του και η συνθηκομένη ανειδίκευτη του ελληνικού κράτους.

Καταρχήν ο νόμος μεταφέρει, αφού την εφαρμογή του την έχει πια το Υπουργείο Εσωτερικών, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (ΤΑ) τις αρμοδιότητες μέχρι και κρατητήρια. Όμως κανένας δεν φρόντισε μέχρι σήμερα ή να τους ενημερώσει υπεύθυνα, ή να προμηθεύσει μια υποδομή στους Δήμους με προσωπικό και πο-

ροισμούς που θα χρειαστούν γι' αυτό το λόγο.

Αποτέλεσμα, οι Δήμοι αποφασίζουν, όπως ο Δήμος της Αθήνας, με πρόταση της «Συμμαχίας» για την Αθήνα, να μην αλαβάλουν την καταγραφή παρά μόνο κάτω από κάποιες προϋποθέσεις όπως την παρήχθη της έναρξης κατά ένα μήνα (2,7 αντί 2,8.2001) και παράταση της διάρκειας καταγραφής κατά 6-8 μήνες, όπως ζητήσε οι μεταναστευτικές οργανώσεις, δεδομένου ότι ο χρόνος των δύο μηνών είναι λίγος, για να καταγραφούν 800.000 με 1 ε-

κατομύρια. Επίσης ζητάει μεταφορά ανάλογων κενδύλιων για τη δημοικονομική υποδομής και προσωπικού.

Το ίδιο ζητάει και η ΤΕΔΜΑ, ενώ η ΚΕΑΚΕ προτείνεται να κάνει το ίδιο, παρά ό-λες τις ευθύνες της να μην τιποτα εξαρτήσει και αντίδρο εκ των υστέρων στην κυβέρνηση της πολιτική.

Το χρέος όμως είναι η «ΛΗΣΤΕΙΑ» που πάει να γίνει σ' ανθοδέσμη «που δεν έχουν στον ήλιο μισή».

Ενώ ο νόμος δεν το προβλέπει, βγήκε εγκύκλιος του

Υπουργείου Εσωτερικών μετά από προεργασία την παραμεινόμενη βδομάδα, ότι για την χορήγηση Α) των εξαμήνων οφραζώντων παρομής πρέπει να πληρωθούν 50.000 δρχ, παράβολο κατ άτομο, Β) μετά από 6 μήνες ξανά άλλες 50.000 δρχ., γ) ενώ δεν τους αναγνωρίζουν την παρουσία τους στην Ελλάδα για ένα χρόνο τους πωλούν, αν ανασταθούν το ένσημο μιας χρονιάς δηλαδή 250 έτημα από το ΙΚΑ, ή ΑΓΑ κ.λπ.

Δηλαδή, αν υπολογίσουμε, ότι το φθηνότερο ένσημο είναι περίπου 60.000 δρχ, το μύ-

να, θέλουν να ένα χρόνο γίνω στις 700.000 δρχ.

Η αν είναι στην ελαστική παρανομή, νόμο στις 150.000 δρχ, που ζητάει ο ΟΓΑ.

Ετόχος, λέει η εγκύκλιος, να δοθούν το 40% στους Δήμους, για να φτιάξουν υποδομή και να βγάλει το κράτος ένα 60%. Κι όλα αυτά ανεξάρτητα αν πάρουν άδεια παρανομής ή όχι. Είναι ή δεν είναι ληστεία; Δηλαδή τους γίνεται ληστική εκμετάλλευση από τους εργοδότες που τους χρονοπνούν στη «μίσση εργασία» με πληρωμή όλα από τις ελληνικές κυβερνήσεις, χωρίς ένσημο και κοινωνική ασφάλεια κι έρχεται το κράτος και ζητάει και τα ρέστα από τούτο, αντί να καλλιεργεί τα λειτουργικά έσοδα των Δήμων από τον προσιπολογισμό.

Από και δεν θέλουν να δώσουν δεκάρα και επιπέδων θέλουν να βγάλουν.

Εδώ να τονίσουμε ότι σχεδόν σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτή η διαδικασία δεν κοστίζει τίποτα.

Γι' αυτό οι μετανάστες και οι οργανώσεις τους είναι σε αναστασία και έβλεπαν αυτά τα ζητήματα στην Κο Παρνοδού και στη ΓΣΕΕ.

Επιπέδων ζήτησε συμπαράσταση από όλα τα Συντάγματα, να μην προχωρήσει αυτή η ληστική πολιτική.

Το υπόμνημα της Συντονιστικής Επιτροπής

Αυτό το υπόμνημα της Συντονιστικής Επιτροπής που υπογράφεται από 10 φορείς (Ελληνική και αλλοδαπούς) κατατέθηκε στα κόμματα και τον Πρόεδρο της Ελληνικής Βουλής.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Σε λιγότερο από 15 μέρες αρχίζει η διαδικασία νομομοποίησης των παράνομων μεταναστών.

Σας γνωρίζουμε, με βάση και την περίοδο της πρώτης διαδικασίας το 1998, ότι:

1. Δεν είναι δυνατόν σε χρονικό διάστημα δύο μηνών να προλάβουν να κάνουν αιτήσεις οι πάνω από 500 χιλιάδες μετανάστες. Γι' αυτό προτείνουμε να γίνει 6 μήνες με περιθώριο παράτασης αν οι υπηρεσίες δεν ανταποκριθούν, ώστε πράγματι να δοθεί η ευκαιρία σ' όλους να νομομοποιηθούν.
2. Θα πρέπει να γίνει γνωστό πριν αρχίσει η διαδικασία σε ποια γραφεία των Δήμων θα γίνουν οι αιτήσεις. Επειδή είναι πάρα πολλοί οι αιτούντες προτείνουμε τουλάχιστον σε κάθε διαμερίσμα του Δήμου να υπάρχει ένα γραφείο.

Εικόνα από επιχείρηση - «σκούπα» της Αστυνομίας κατά αλλοδαπών

3. Θα πρέπει επίσης κάθε γραφείο, κάθε τέλος του μήνα να δίνει αριθμητική για σειρά προτεραιότητας για τον επόμενο μήνα ώστε να αποφευχθούν τα φαινόμενα που υπάρχουν ακόμα και τώρα μέσα στα γραφεία των ΟΑΕΔ.
4. Θέλουμε να σας κάνουμε γνωστό ότι υπάρχουν πάρα πολλοί

αλλοδαποί που είναι περισσότερο από 1 έτος στην Ελλάδα, χωρίς να μπορούν να το αποδείξουν, γιατί ακριβώς λόγω του ότι ήταν παράνομοι δεν έχουν ούτε ενκομιστήριο ή λογαριασμούς ΔΕΗ - ΟΤΕ στο όνομά τους. Γι' αυτό πρέπει να δεχτείτε το αίτημά μας, η διαπίστωση του έτους έτους να γίνεται με ένοχη βεβαίωση και δυο μάλιστα ενόψει συμβολαιογράφου ή εισηγοδική η με υπεύθυνη δήλωση του εργοδότη.

5. Υπάρχουν αλλοδαποί που η είναι άρρωστοι ή δεν τους δίνουν άδεια οι εργοδότες τους, για να προκομισθούν τα απαραίτητα χαρτιά, για να κάνουν αίτηση νομομοποίησης. Προτείνουμε να έχουν το δικαίωμα να το λύσουν με μια εξουσιοδότηση όχι μόνο σε δικηγόρο, αλλά και σε αποινωθίστε γνωστό της ή συγγενή τους.

6. Είναι παράδοξο να ψηφιστεί ο νόμος για τους αλλοδαπούς και σε λιγότερο από 15 μέρες να αρχίζει η διαδικασία νομομοποίησης και να συνεχίζονται οι επιχειρήσεις - «σκούπα» και οι απειλάσεις στους αλλοδαπούς που έχουν τις προϋποθέσεις παρανομίας. Αιτούμε να σταματήσουν οι επιχειρήσεις - «σκούπα» και οι απειλάσεις καθώς και να αφεθούν ελεύθεροι όσοι κρατούνται στα διάφορα αστυνομικά τμήματα ώστε να σταματήσουν τα χαρτιά που χρειάζονται για τη νομομοποίηση τους.

ΟΧΙ στον ψευδοκοινωνικό διάλογο - απάτη

Αυτό είναι το μήνυμα που έστειλαν όλοι μαζί, η εργατική τάξη, η νεολαία, οι άνεργοι, οι επαγγελματίες, οι αγρότες και οι άλλοι εργαζόμενοι που χτυπιούνται από την ανεργιακή - αντιλαϊκή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυβέρνησης.

Τέσσερις φορές μέσα σε ενάμιση μήνα συγκλονίστηκε η χώρα μας από την αγωνιστική έξαρση της εργατικής τάξης και όλου του εργαζόμενου λαού.

Η πανικοδομική μας απεργία στις 5 του Απριλίου και η κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας ήταν οι σπύδα που άναψε και πυροδότησε τις μεγαλειώδεις και πρωτοφανείς απεργίες και συγκεντρώσεις. Της πανεργατικής απεργίας στις 26 του Απριλίου, της μαζικής ταξικής Πρωτομαγιάς και της παλλαϊκής απεργίας των εργατών, επαγγελματιών, αγροτών κ.λπ. στις 17 του Μάη.

Με τις κινητοποιήσεις αυτές το μήνυμα στέλλθηκε και είναι ηχηρό, μαζικό, μαχητικό, κατευθύνει από την ψηφή των χιλιάδων εργατών, των χιλιάδων του λαού που διαδήλωσαν από άκρη σ' άκρη όλης της χώρας, για τα δικαιώματά και τις κατακτήσεις μας. Είναι το μήνυμα σφαιρικό και κατηγορηματικό: Τα αντισφαλιστικά μέτρα θα μείνουν στα χαρτιά. Δεν θα περάσουν.

Η εργατική τάξη, η νεολαία, ο ελληνικός λαός δεν διαπραγματεύεται, δεν παραιτείται τα κερπήματα με αγώνες και θυσιές δικαιωμάτων του. Το αγωνιστικό αυτό μήνυμα είναι όρκος στους

νεκρούς ήρωες της εργατικής τάξης, που «αναστήθηκαν» στις παλλόμενες ψυχές των χιλιάδων διαδήλωτών, σίγουροι ότι οι θυσιές τους δεν πήγαν χαμένες.

Παραλήτες των μηνυμάτων που έστειλαν οι τελευταίες μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις είναι η κυβέρνηση, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, αλλά και όλες εκείνες οι δυνάμεις που με διάφορα τερτίπια, ανοιχτά ή συγκαλυμμένα, στηρίζουν τις αντισφαλιστικές επιλογές της κυβέρνησης, η οποία συνεχίζει να επεξεργάζεται τρόπους για το πώς θα περάσει την ανατροπή της κοινωνικής ασφάλισης, πώς θα καταργήσει τη μεγαλύτερη κατάκτηση του αιώνα.

«Με αγώνες έχει γίνει η ασφάλιση, δεν είναι για παζάρια και για διάλυση». Το σύνθημα αυτό σηματοδοτεί την εργατική και λαϊκή απαι-

τηση. Κανένα διάλογο, δεν νομιμοποιούνται οι πλειοψηφίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ να παζαρεύουν το ασφαλιστικό. Κανένας εργατής δεν πειθείται από τα παραμύθια, τα προσχήματα και τους ελιγμούς της κυβέρνησης.

Δεν πείθουν κανέναν εργατή και κανέναν κάτοικο αυτής της χώρας οι διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης ότι ο διάλογος θα γίνει από μηδενική βάση χωρίς προαπαιτούμενα, με καθαρό το τραπέζι του διαλόγου. Αυτά είναι για αφελείς, είναι το τυρί της φάκας που έχει στήσει η κυβέρνηση για να εγκλωβίσει την εργατική τάξη και τους άλλους εργαζομένους.

Τα αντισφαλιστικά μέτρα που δημοσιοποιήσε, τα έχει στο ψυγείο και θα τα σερβίρει φρεσκάτα όλα μαζί ή με δόσεις, μόλις η εργατική τάξη πιστέι σταί φάκα του διαλόγου.

Άζκα περιμένει η κυβέρνηση, γιατί σ' αυτόν τον τόπο είμαστε όλοι γνωστοί. Την κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και τους άλλους που ερωτροτροπών με τον κοινωνικό διάλογο και περνάют το μονόδρομο της ΟΝΕ, τους γνωρίζουμε καλά. Τους γνωρίζουμε από την εισοδηματική πολιτική του 0+0-14%, από τους μεροπιαστούς νόμους, από τα πορίσματα Τζουζάνια, Σιασιόλα, Σπρούα από την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων από τους ταξικούς φραγμούς που ορθώνονται στη μύρφαση των παιδιών μας, από την καταστροφή του δημοσίου συστήματος Υγείας, από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας κ.λπ.

Ποι πολλοί τους γνωρίζουμε από τη μόνιμη οσφυοκαμία τους, από τη συνεχή στάση υποταχής στην πολιτική της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, από την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μονοπωλίων και των ιμπεριαλιστών.

Είσις, οι εργατές και οι άλλοι εργαζόμενοι έχουν έναν δρόμο: Το δρόμο της ενότητας και του αγώνα. Είσις ορθοστατούμε και ορθοδιαβιούμε. Μόνο μπροστά στους νεκρούς του πάγλου υποκλινόμαστε και δυναμώνουμε την πάλη μας.

Ετσι ορθοί στο δρόμο της ταξικής πάλης, ενομούμε σαν μια φροιά και όχι στα τραπέζια του «διαλόγου». Οι εργαζόμενοι κατέχουν την κοινωνική ασφάλιση και τα άλλα δικαιώμα-

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Κανένα παζάρι με την κυβέρνηση και την εργοδοσία για την κοινωνική ασφάλιση και τις άλλες κατακτήσεις μας. Κλιμακώνουμε τους αγώνες για την περφόρηση και τη διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης και των άλλων δικαιωμάτων μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

ΟΧΙ ΠΛΑΤΕΣ στα κυβερνητικά μέτρα

Ψευδοκοινωνικός διάλογος - απάτη!

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 7

τά τους. Έτσι θα τα κρατήσουμε και θα τα διευρύνουμε, γι αυτό ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ, ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ την πώλη μας, ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ στις 14 ΙΟΥΝΙΟΥ και ΑΠΛΙΟΥΜΕ.

1. Δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση, με παροχές για υπέρβαρη υψηλή επίπεδο.
2. Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη όλων των ανέργων και των οικογενειών τους, των μεταναστών, των εργαζομένων με μερική απασχόληση.
3. Μείωση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης. Τα όρια ηλικίας να μην ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες (60 και 55 αντίστοιχα για τα βαρέα - ανθυγιεινά επαγγέλματα).
4. Κατάργηση του καλύτερου ορίου συντάξεων με 4.050 ημέρες εργασίας - καλύτερο σύνταξη στα 20 Ημερησίοια του Ανειδίκευτου Εργάτη (ΗΑΕ) ή 80% του μισθού.
5. Βάση υπολογισμού της σύνταξης ο μέσος όρος όλων των αποδοχών της τελευταίας 3ετίας.
6. Συνταξοδότηση ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια ή 9.000 ημέρες ασφάλισης με προμειωμένη όλων των ενσήμων.
7. Καμία πρόβλεψη επιβάρυνση στους εργαζόμενους. Να μειωθεί το ποσοστό συμμετοχής των εργαζομένων στην κατέλιξη της απαλλαγής τους από τις ασφαλιστικές εισφορές. Να πληρωθούν το κράτος και η εργοδοσία που καταλιγιστούν χρόνια τα Ταμεία.
8. Πάταξη της εισφοροδιαφυγής, επιστροφή των κλεμμένων, των τεραστίων ποσών που σφραγιστά στα ασφαλιστικά Ταμεία το κράτος και η εργοδοσία. Κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.
9. Δημόσιο, δωρεάν σύστημα Υγείας, που θα παρέχει υψηλό επίπεδο υπηρεσίας για όλο το λαό, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της Υγείας - Πρόνοιας.
10. Υπεράσπιση, επέκταση του θεσμικού βάρους - ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Εφαρμογή αυστηρού πλαισίου για την Υγιεινή και Ασφάλεια στους τόπους δουλειάς.
11. Πλήρη - σταθερή Επένδυση Έργω, 5000, 35αυρ - Κατάργηση των ανεργιακών νόμων που ανατρέπουν τις εργασιακές σχέσεις.
12. Αύξηση των μισθών και συντάξεων σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες.

Αυτά τα αιτήματα είναι εφικτά, ώριμα για λήψη και μας καλύπτουν τις βασικές αυξημένες ανάγκες της ζωής μας. Μπορεί η ανάπτυξη των μέσων παραγωγής και η παραγωγικότητα της δουλειάς να μας τα εξασφαλίζουν, δεν υπάρχει όμως η πολιτική βούληση των κυβερνήσεων και των άλλων κυρίαρχων αστικών πολιτικών δυνάμεων, γι αυτό είναι απαραίτητο μαζί με την πάλη που κάνουμε για την περσφούρηση και διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης και των άλλων δικαιωμάτων μας, να δυναμώνουμε την πάλη μας, για να αναλωνώσουμε μια για πάντα από όλους αυτούς που αποτελούν το ανεργιακό μωροί μωτοί, να χτύπησουμε το δικό μας λαϊκό μωτοί μωτοί που θα εσφαλμένοι, βαρύνουν τους φορείς της εργατικής τάξης και του λαού, σε πολιτική ηττοποίηση, των μεμμεριαλιστών και των μονοπωλίων.

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΜΑΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Ανάμεσα στις προτεραιότητες που έθεσε η κυβέρνηση με τα μέτρα για την Κοινωνική Ασφάλιση είναι η κατάργηση του θεσμικού των κατώτατων ορίων (κ.ο.) συντάξεων, με το «πάγωμα» τους στα σημερινά επίπεδα και με επιδότηση της οργανικής σύνταξης ΙΚΑ με εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια. Για χιλιάδες νέους συνταξιούχους αυτό σημαίνει κατακόρυφη μείωση των συντάξεών τους.

Επιδιώκεται, ακόμα, η κατάργηση ουσιαστικά του θεσμικού των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων μέσω ενός ευρύτατου αποχαρκτηρισμού τους, με αποτέλεσμα εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στα επαγγέλματα αυτά, να πεταχτούν για τη συνταξοδότηση τους απευθείας στα 65, ενώ τώρα συνταξοδότηνται στα 60 οι άνδρες και στα 55 οι γυναίκες. Τέλος, θέλει να περάσει τη σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης των γυναικών, από τα 60 στα 65, με συνέπεια βαρύ τίμημα για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενες γυναίκες.

Πρόκειται για τρεις μεγάλες τομές, που πλήττουν, κυρίως, τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της Κοινωνικής Ασφάλισης. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι ο θεσμός των κατώτατων ορίων συντάξεων είναι αυτός που προσοδεύει, κυρίως, στην ασφαλιστική του κοινωνική τη χαρακτήρα. Ανέναντι σ' αυτές τις μεγάλες ανατροπές η πλειοψηφούσα ηγεσία της ΓΣΕΕ προσπαθεί να περάσει την εντύπωση ότι η χρηματοδότηση της Κοινωνικής Ασφάλισης και από το κράτος δεν θα θιγούν ασφαλιστικά δικαιώματα και θα διατηρηθεί τουλάχιστον η σημερινή κατάσταση.

Ας υποθέσουμε ότι τελικά η κυβέρνηση θα δεχτεί συγκεκριμένες αναφορές για τη χρηματοδότηση της Κοινωνικής Ασφάλισης στις νομοθετικές ρυθμίσεις της Δε θα είναι, όμως, ούτε η πρώτη, ούτε η τελευταία κυβέρνηση, που δε θα πρέπει τέτοιου είδους δεσμεύσεις.

Για 50 χρόνια όλες οι κυβερνήσεις δεν εφάρμοσαν τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 24 ΑΝ 1846/51, αλλά και του άρθρου 3 του ΝΔ 465/70. Ενώ η σημερινή κυβέρνηση δεν εφαρμόζει κανονικά τις διατάξεις του Ν. 2084/92, για καταβολή εισφορών του κράτους για τους νεοασφαλιζόμενους από 1/1/93 και του Ν. 2458/97 για χρηματοδότηση του Ταμείου Ασφάλισης Αγρότων.

Όμως, όλα νωριζόμενα, φυσικά και η ΓΣΕΕ, τις αποφάσεις της κυβέρνησης. Εκείνο που πρέπει να είναι κατανοητό είναι ότι οι προτάσεις ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, κατά το μέρος που αφορούν στα ασφαλιστικά δικαιώματα, υποβλήθηκαν στην κυβέρνηση να περάσει τα μέτρα της. Κυρίως τα μέτρα - τομές, που σημειώσαμε ήδη.

Βέβαια, από την πρόταση «όσμου μέτρων» και, κυρίως, από τις θέσεις της ΓΣΕΕ το Γενάρη του 1999, δε λείπουν οι αναφορές για δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης, τριμερή χρηματοδότηση, κατώτατη σύνταξη ίση με 20 ημερησίοα ανειδίκευτου εργάτη (ΗΑΕ), κύρια σύνταξη ίση με το 80% των συντάξεων αποδοχών και επικουρική ίση με το 20%.

Ωστόσο, την ίδια στιγμή, δε θέτουν θέμα ανατροπής των αντισφαλιστικών διατάξεων των νόμων 1759/88, 1902/90, 1976/91, 2084/92, 2556/97 και 2676/99. Αλλά έστω και για λό-

γους ηθικής τάξης, θα έπρεπε να ζητούν την ανατροπή των αντισφαλιστικών διατάξεων της ΝΔ, αφού την περίοδο 1990-92 καλούσαν τους εργαζόμενους να κινητοποιηθούν, για να μην περάσει η «επάρατη Δεξιά». Σήμερα που τις εφορμάζει το «σοσιαλιστικό» ΠΑΣΟΚ, τις αποδοχόνται.

Όσον αφορά στα κατώτερα όρια συντάξεων, δεν προτινουν να καταργηθούν τα μεμμενα κ.ο. για τους νεοασφαλιζόμενους. Συχνά στελέχη της ΓΣΕΕ αναφέρονται στο συγκριτικό στα κατώτατα όρια εργαζομένων με 4.500 ημέρες ασφάλισης και με 7.000 ημέρες διακρίσεις.

Αραγε δε γνωρίζουν ότι επαναλαμβάνουν ένα από τα επιχειρήματα της έκθεσης Ι. Σπράου, για να υπονομιώσουν το θεσμικό των κ.ο.; Ότι, δηλαδή παίρνουν την ίδια σύνταξη αυτοί που έχουν 4.500 ημέρες και αυτοί που έχουν 7.000 ημέρες; Εξάλλου με την πρόταση της ΓΣΕΕ για «αναλογική» σύνταξη υπονομιώεται τόσο ο θεσμός των κ.ο. συντάξεων, όσο και το αίτημα των εργαζομένων για «κανονική σύνταξη». Αφού - θα έλεγε κάθε καλοπροαίρετος - ένας εργαζόμενος, που έχει π.χ. 4.450 μέρες ασφάλισης, κάτω δηλαδή από τον ελάχιστο χρόνο, θα πάρει περίπου οργανική ή «αναλογική» σύνταξη 60.000 δραχμής, μετά ένας άλλος που έχει τον ελάχιστο χρόνο των 4.500 ημερών να πάρει την κατώτατη σύνταξη των 124.000 δρχ.; Τέλος, σημειώνουμε ότι στην Εθνική Γενική Σύμβαση Εργασίας, κάτω προφανώς από την πίεση του ΣΕΒ, δε γίνεται λόγος για κατώτατη σύνταξη ίση με 20 ΗΑΕ, αλλά μόνο για αυξημένες στις κατώτερες συντάξεις ίσες με αυτές της ΕΓΣΣΕ

Ο θεσμός των κατώτατων ορίων συντάξεων είναι αυτός που προσοδεύει, κυρίως, στην ασφαλιστική του κοινωνική της χαρακτήρα.

Οι εργαζόμενοι, που πρέπει να ζήσουν και αυτοί και οι οικογένειές τους, δεν μπορούν παρά να διεκδικούν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη, αξιοπρεπείς συντάξεις, ανθρώπινη περιβαλψη και επαρκείς παροχές πρόνοιας. Και βέβαια, δεν μπορούν να μην κατεβαίνουν στους δρόμους του αγώνα.

Η ΓΣΕΕ προτείνει να μην αλλάξουν τα γενικά όρια ηλικίας συνταξοδότησης. Όμως, για τα όρια ηλικίας των γυναικών και για τη συνταξοδότηση στα 65 των ασφαλιζόμενων γυναικών δεν λέει κοφέντα. Ποιος δεν καταλαβαίνει ότι υποβιβάζει έτσι την κυβέρνηση να περάσει την εξίσωση των ορίων ανδρών και γυναικών, όπως επέταξε η ΕΕ;

Με την πρόταση της ΓΣΕΕ για επικουρική ασφάλιση με κεφαλαιοποικτικό σύστημα, δεν αποκλείεται η κυβέρνηση να επιβλέψει τον δεύτερο από τους περιβόητους «τρεις πυλώνες» του Ασφαλιστικού, ισχυριζόμενη μάλιστα ότι ικανοποιεί αίτημα των εργαζόμενων. Μια τέτοια εξέλιξη για την επικουρική συντάξη Η ΕΕ, για να ενσωχθεί η κεφαλαιοαγορά. Πάντως, λίγα μόνο ισχυρά επικουρικά ταμεία (κυρίως τραπεζικών και υπαλλήλων δημοσίου τομέα) μπορούν να επιτύχουν τη λειτουργία τους με κεφαλαιοποικτικό σύστημα. Τα περισσότερα επικουρικά δε διαθέτουν τους απαραίτητους μηχανισμούς και είναι βέβαιο ότι θα προσφύγουν στις ασφαλιστικές εταιρείες, οι οποίες κερδοσκοπών για ν αναλάβουν τη διαχείρισή τους. Ετσι, παρά τη φραστική απορριψη της συμμεταχής της ιδιωτικής ασφάλισης στο ασφαλιστικό σύστημα, η ιδιωτική ασφάλιση θα έρθει από το παράθυρο.

Το κύριο αίτημα της ΓΣΕΕ για ποσοστό αναπλήρωσης 80% για κύρια συντάξη και 20% για επικουρική καλύτερη, κυρίως, τους εργαζόμενους με μόνιμη απασχόληση. Οι εργαζόμενοι με μεροκάματα, με μερική απασχόληση, εποχική κ.λπ. θα παίρνουν - δεν θα παίρνουν τα κ.ό. συντάξεις. Πολλά επικουρικά ταμεία του ιδιωτικού τομέα, εξάλλου, δεν ερρασιάζονται ούτε το 20% των αποδοχών. Με τις θέσεις της η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ σφίγγει απ' έξω τα συμφέροντα μεγάλων ομάδων εργαζόμενων και των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων.

Τη ζητήματα της μη ασφάλισης των εργαζόμενων και της εισοφοροδιαφυγής, καθώς και της αξιοποίησης των αποθεματικών των Ταμείων, που θέτει η ΓΣΕΕ, δεν μπορούν ν αντιμετωπιστούν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ ή όμοιοι

τύπου κυβερνήσεις. Η αντιμετώπισή τους προϋποθέτει σύγκρουση με το κεφάλαιο, το οποίο όμως στηρίζει τις κυβερνήσεις αυτές. Η ανασφάλιστη εργασία και η εισοφοροδιαφυγή, οι εισοφοροαπαλλαγές και οι παγωμένες οφειλές αποτελούν καθεστώς από καταβολής Κοινωνικής Ασφάλισης, που το ανήκουν ή και το υποβάλλουν όλες οι κυβερνήσεις. Με το Ν. 2639/98 για τις εργασιακές σχέσεις ο αριθμός των ανασφαλιστών θα διευρυνεται συνεχώς. Με το Ν. 2556/97 η κυβέρνηση βεβαίωσε ότι θα παταχεί η εισοφοροδιαφυγή. Κι όμως, η εισοφοροδιαφυγή διευρύνεται συνεχώς. Ακόμη, οι παγωμένες οφειλές, μόνο προς το ΙΚΑ, αυξήθηκαν από 15 δισ. τον Απρίλη του 1982 σε 1,2 τρις δρχ. σήμερα. Τέλος, είναι γνωστή η καταλήτωση των αποθεματικών των Ταμείων, πολλές δεκαετίες, και είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση επέβλεπε τη διοχέτευση των αποθεματικών στο Χρηματιστήριο. Αλήθεια, γιατί η ΓΣΕΕ δε ζητάει την επιστροφή των κλεμμένων;

Η ΝΔ συμπορεύεται απόλυτα με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Στελέχη της μάλιστα προτείνουν ανοχτή τη θεσμοθέτηση του συστήματος των «τριών πυλώνων». Ο ΣΥΝ οχιμένους πίσω από τις προτάσεις της ΓΣΕΕ. Από το άλλο μέρος οι «κοινωνικοί συννομιλητές», με το πάρος του «διαλόγου», θα δείξουν κάποια κατανόηση. Στις χώρες της ΕΕ, όπου έγινε «διάλογος», αυτές σφοδρούσε σε περικοπές στις παροχές, αύξησαν των ορίων συ-

Οι προτάσεις ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, κατά το μέρος που αφορούν στα ασφαλιστικά δικαιώματα, υποβοηθούν την κυβέρνηση να περάσει τα μέτρα της.

νταξοδότησης και ενίσχυση της κεφαλαιοποικτικής λειτουργίας των Επικουρικών Ταμείων. Πολιτικοί και συνδικαλιστές, ιδιαίτερα οι ευρωπαϊστές, έδειξαν κατανόηση για τις «μεταρρυθμίσεις» που αποφασίστηκαν, αφού κινούνταν στις κατευθύνσεις της ΕΕ. Όσοσο, στη χώρα μας το Ασφαλιστικό θ' αποτελέσει τη λυδία λίθο, πάνω στην οποία θα κριίνεται και θ' αποκαλύπτεται η ακολουθούμενη νεοφιλελεύθερη πολιτική και της συντηρητικής πολιτικοκοινωνικής δύναμης της χώρας. Επίσης, θ' αποτελέσει τον καταλύτη, που θ' αποκαλύπτει την υποκρισία των αυτοπροκαλούμενων σοσιαλιστών, καθώς και των πάντως είδους ευρωπαϊστών, που στο όνομα της ΕΕ αποδέχονται σκληρά αντιδραστικά μέτρα σε βάρος των εργαζόμενων.

Το κεντρικό πρόβλημα και ταυτόχρονα τερστικό κοινωνικό πρόβλημα με εκρηκτικές διαστάσεις αποτελεί σήμερα αυτό των πολύ χαμηλών παροχών, κυρίως προς τις μεγάλες ομάδες εργαζόμενων. Είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με στοιχεία του ΙΚΑ για το 2000, 107.378 (12,97%) συνταξούχοι του έπαιρναν συντάξεις από 20.000 έως 100.000 δρχ., 450.141 (54,37%) έπαιρναν από 100.000 έως 130.000 δρχ., 101.865 (12,30%) έπαιρναν από 130.000 έως 160.000 δρχ. και μόνο 168.616 (20,26%) έπαιρναν μεγαλύτερες συντάξεις. Οι συντάξεις του ΤΕΒΕ και του ΤΣΕ είναι ακόμη χαμηλότερες και του ΟΓΑ δεν είναι παρά βοήθημα. Ενα πολύ μεγάλο μέρος των ανήλικων ασφαλισμένων στο ΙΚΑ με ποσοτά αναπηρίας μέχρι 49% δεν παίρνει καμία σύνταξη, με ποσοστά 50-66% παίρνει 62.000 δρχ. και με ποσοτά 67-79% παίρνει 93.000 δρχ. Αυτές τις συντάξεις η κυβέρνηση θέλει να τις πετοσκόκει με τα αντισοαλιστικά μέτρα της. Ετσι, θέλει να μειώσει για χιλιάδες νέους συνταξούχους τα κ.ό. συντάξεις μάλιστα από 124.000 δρχ., που είναι σήμερα, σε 67.000 δραχμές. Τα καλύτερα τρία λόγια οναπηρίας από 62.000 έως 124.000 δρχ. σε 33.500-67.000 και τα κ.ό. άλογα θανάτου από 111.000 σε 33.500 δρχ. Παρ' όλα αυτά, πολλά στέλγηση του ΠΑΣΟΚ δεν μπορούν να κερτήσουν τη σκηνική τους στο παράθυρο των καναλιών, για την «κοινωνική ευαίσθηση», που χαρακτηρίζει την πολιτική της κυβέρνησης.

Άλλο κεντρικό πρόβλημα είναι η ενδεχόμενη εκτόπιση από την Κοινωνική Ασφάλιση μεγάλων ομάδων εργαζόμενων. Υπολογίζεται ότι σήμερα δεν ασφαλιζονται καθόλου ή δεν ασφαλιζονται κανονικά οι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση (200.000) και στο φασόν (200.000), τα συμβουθωντα μέλη οικογενείας (150.000), τα εργαζόμενα ανηλικα παιδιά (100.000), οι μισθοί που κόβουν βελτίια παροχών υπερωρών (50.000), οι μεταναστές (600.000) και βέβαια οι άνεργοι (550.000).

Οι εργαζόμενοι, που πρέπει να ζήσουν κι αυτοί και οι οικογένειές τους, δεν μπορούν παρά να διεκδικούν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη, αξιοπρεπείς συντάξεις, ανθρώπινη περιβαλψη και επαρκείς παροχές πρόνοιας. Και βέβαια, δεν μπορούν να μην κατεβαίνουν στους δρόμους του αγώνα. Δεν μπορούν να δεχτούν ότι δεν υπάρχουν πόρα για την Κοινωνική Ασφάλιση, τη στιγμή που ο πλούτος της χώρας παρατάει απ' αυτούς και η συσώρευση πλούτου στα χέρια των καπιταλιστών παίρνει τερστικές διαστάσεις. Γι' αυτό και ζητούν να βρεθούν πόροι από τα υπερκερδή των καπιταλιστών.

Το τελευταίο διάστημα εκδηλώνεται μια έντονη δραστηριότητα σε διεθνές επίπεδο, που σχετίζεται με το θέμα της παγκοσμιοποίησης.

Η λέξη «παγκοσμιοποίηση», που χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον τα προηγούμενα χρόνια και με την ο-πώδη προσέγγιση να παραπλανή-σονται τους λαούς θινοντας ο' αυτή έ- να περιεχόμενο ιαγικό, ήδη έχει ξε-βαρθεί πίσω από την εικόνα ενός καλύτερου κόσμου που επιχειρείται να παρουσιάσουν στα πλαίσια μιας «παγκοσμιοποιημένης» οικονομίας. Τώρα εμφανίζεται η αγριότητα του καπιταλισμού, που επιχειρεί να γυρί-σει τους εργαζομένους και τους λα-ούς στις αρχές του αιώνα, ο' έναν εργασιακό αλλά και διεθνή μεσοί-ωνα.

Το θέμα της παγκοσμιοποίησης και ιδιαίτερα η πλευρά που αφορά το εθνικό μέλλον της ανθρωπότητας ήταν στο επίκεντρο των συζητήσεων στη συνεδρίαση της Γραμματείας του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρή-νης, που έγινε στην Αθήνα στις 11 και 12 του Μην.

Όπως εκτιμήσε και η Γραμματεία του ΠΣΕ:

«Το χαρακτηριστικό των εξελίξεων είναι η αυξημένη επιθετικότητα του ιμπεριαλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο και σε όλους τους τομείς (οικολογικό, πολιτικό, ιδεολογικό και στρατιωτικό), με αποτέλεσμα την ό-ξυνση όλων των προβλημάτων. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι υπάρχει αναζωογόνηση και ανάπτυξη του κινήματος κατά της νέας τάξης πραγ-μάτων σε ολόκληρο τον κόσμο. Δη-μιουργούνται πολυμορφιοί αγώνες, συ-μμορφώνονται νέες οργανώσεις και κινήματα.

Ενα από τα σημαντικά θέματα που τίθενται, είναι η αντίσταση κατά της πολιτικής που εφαρμόζεται στο όνο-μα της παγκοσμιοποίησης. Ολοσού, επειδή δημιουργείται η λάθος αγγό-κτηση στον κόσμο, επειδή αναζη-τείται μορφής οργάνωσης και δρά-σης, επιχειρείται από διάφορες πιο συμμαχικών, στραβών ή και προ-ταγωνικών σε αυτή την πολιτική, να αποπροσανατολιστεί, να συγκε-ντρωθεί και να εκτονωθεί η αγωνιστική δύναμη σε ανώνυμους αγώνες, σε ένα κίνημα κορών, με απεραντι-κό απήματα που δεν θα αμφισβη-τούν την ουσία και το βάθος των αι-τιών και των υπευθύνων για την τρι-πύλη για τους λαούς κατάσταση, που διαμορφώνει η προσηυρή κυριαρχία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών.

Προβάλλονται μάλιστα και «νέοι τύποι» ηγέτες, οι οποίοι προσέ-χονται να καλλιεργήσουν νέες - υπο-τιθέται - αντιλήψεις για τον αγώνα, που στην πράξη οδηγούν σε αμφι-βασμό και υποταγή. Άλλωστε αυτές οι αντιλήψεις αποτελούν συνέχεια και συνέπεια εκείνων των απόψεων που μυσθοποιούν και μισθοποιούν τον όρο «παγκοσμιοποίηση» και προ-βάλλουν ένα σύστημα αντιλήψεων, σύμφωνα με τις οποίες οι διάφοροι αγώνες, οργανωμένοι και αναστασι-μοί του ιμπεριαλισμού φέρουν τα χαρα-

Η παγκοσμιοποίηση και ο πόλεμος

Στιγμιότυπο από την πρόσφατη Παρεία Ειρήνης στη μνήμη του Γρηγόρη Λαμνάρου. Στις μέρες μας ο αγώνας για την ειρήνη γίνεται ακόμα πιο επικρατικός, καθώς είναι φανερό ότι ο πόλεμος αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο και αποτέλεσμα της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης

κτηριστικά του μονοδρομίου. Με αυ-τόν τον τρόπο προσπαθούν να εκ-φυλιστούν και να περιοριστούν η λαϊ-κή αντίσταση και να αφαιρέσουν το ό-νομα τους λαούς την άλλη προοπτική, το όραμα για μια κοινωνία δικαία για τα λαϊκά συμφέροντα.

Στην τελική διακήρυξη του Πα-γκοσμίου Συνεδρίου Κινημάτων Ειρή-νης του ΠΣΕ στην Αθήνα σημειώθη-κε πως «κάτω από το όνομα της πα-γκοσμιοποίησης επιβάλλεται στους λαούς μια διεθνής τάξη που εξημι-πνέει μόνο τα κέρδη των πολυεθνι-κών εταιρειών». Συστατικό στοιχείο και ταυτόχρονα ουσέπεια της προ-σέθεσης επιβολής αυτής της «τά-ξης», αποτελεί η επέκταση των ε-στιατών τοπικών πολέμων, η αύξη-ση των κινδύνων γενικευμένων πολει-κών συρράξεων.

Αξίζει να σημειωσουμε ορισμένες πλευρές που σχετίζονται με την πα-γκοσμιοποίηση και τον πόλεμο:

- Είναι γνήσια η απόφαση του ΗΓΙΑ για την υλοποίηση της «Εθνικής Πρωτοβουλίας Αμυνας» που θέλει να ε-ξυπηρετήσει την παγκόσμια κυριαρχία του ΗΓΙΑ μέσω της πυρηνικής τρο-μοκρατίας. Στην προπαγανδιστική εκστρατεία την ΗΓΙΑ από το αν-οικολογικό σχέδιο προβάλλεται ως προ-καϊδέψια για την αναδόμηση ενός διεθνούς παγκοσμίου συστήματος άμυ-νας, μιας θύτης παγκοσμιοποιη-μένης άμυνας, ώστε να παραπλη-

θούν οι λαοί. Είναι χαρακτηριστικό ό-τι αραιμένες κυβερνήσεις, όπως π.χ. η ελληνική, διαφοροποιούνται με ως προς τη ΝΜΔ, αλλά ταυτόχρονα προβάλλουν υποκριτική την άποψη πως δεν θα είχαν αντίρρηση για τη συμμετοχή σε τέτοιο πρόγραμμα, αν συμπεριλαμβανόταν η Ρωσία και η Κίνα στα πλαίσια ενός παγκοσμιοποιη-μένου συστήματος.

- Η σταδιακή αλλαγή του στρατι-ωτικού δόγματός του ΝΑΤΟ, η επέ-κτασή του και η εφαρμογή του στον πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας, έ-γιναν με το πρόσημο της παγκο-σμιοποίησης. Η ανατροπή του διε-θνούς δικαίου με τη διάτυπωση στο νέο στρατιωτικό δόγμα του ΝΑΤΟ της θέσης ότι μπορεί να επιβαρύνει εκτός ορίων δράσης του, δηλαδή να-ποθεί, βεβαιώθηκε στην αντίληψη πως σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης «ο συμφέροντα κατά της συμμαχίας μπορεί να υπερασπίζονται από την απειλή δικαίως φυσικών κινών, τρο-μοκρατικών πράξεων κ.λπ.». Βασίζο-μεν στην ίδια λογική της βεβαιώθηκε και τεκμηριώθηκε η τελεωπλητική επέμβαση και η αναοξό-στερης εμπορικής αμερικανικής ταινίας καθ'όλην της επέμβασης και τους πολέμους των Αμερικανών, προβάλλοντας τη δήθεν προστασία της «παγκοσμιοποιημένης» ανθρω-πότητας.

- Στο όνομα της παγκοσμιοποίη-σης και των κινδύνων που προέ-ρχονται από το εμπόριο των ναρκωτι-κών, σχεδιάζεται η ποικιλομορφία και ανοχή στρατιωτική επέμβαση στη Κοσόβια. Στο όνομα της δήθεν προ-στασίας που πλανήται από τα ναρκω-τικά, επιχειρείται η αγκύρωση νέ-ων πολυεθνικών στρατιωτικών δυνά-μεων στη Λατινική Αμερική.

- Με τη γνήσια πάα ερεύση των κινδύνων για την ανθρωπότητα, που προέρχονται π.χ. από το ιράκ, την Κορέα, συνδυάζονται και με τις διά-φορες θεωρίες περί ανατροπών που μπορεί να προέλθουν από τους πλη-θυσμούς της Ασίας, οι ΗΓΙΑ δυνά-μεις η στρατιωτική τους παρουσία στην περιοχή και ταυτόχρονα δημι-ουργούν ένταση και ψυχροπολεμικό κλίμα. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισ-σότερες εμπορικές αμερικανικές ταινίες καθ'όλην της επέμβασης και τους πολέμους των Αμερικανών, προβάλλοντας τη δήθεν προστασία της «παγκοσμιοποιημένης» ανθρω-πότητας.

- Κάτω από τη σημαία της παγκο-

σμιοποίησης και των δήθεν συμπε-ρόνων της ανθρωπότητας, νομιμο-ποιείται όχι μόνο το δικαίωμα της ε-πέμβασης, π.χ. Γιουγκοσλαβία, αλλά και το δικαίωμα πλήρους στρατιω-τικής, οικονομικής και πολιτικής κατο-χής. Το χαρακτηριστικότερο ίσως πα-ράδειγμα είναι το «Σύμφωνο Σταθε-ρότητας για την Νοτιοανατολική Ευ-ρώπη» (Βαλκάνια), το οποίο αποτελεί συμφωνία - ιμπεριο αλληγορίας υπε-δουλασ μιας ολόκληρης περιοχής. Ο όρος που επιβάλλεται στα κρά-τα στους λαούς των Βαλκανίων με αυτό το Σύμφωνο και με πρόσημο τη σταθερότητα που θύθεν θα εξε-ασφαλίσει μια «παγκοσμιοποιημένη» ειρήνη, ξεπερνούν ακόμα και την α-ποικιοκρατία. Καθόριζον με λεπτο-μέρεια το καθεστώς, την οικονομική πολιτική, τις διεθνείς σχέσεις των κρατών και ταυτόχρονα ορίζουν εγ-γυητή τα «εργονετικά» στρατεύματα του ΝΑΤΟ, τα οποία - σημειώτεον - χρησιμοποιήσαν πυρηνικά όπλα, δο-λοφόρησαν αιμάτωες, βάρβαρους ακόμα και νοσοκομεία και σχολεία.

- Εκτός όμως από τους πολέμους που γίνονται από τους ιμπεριαλιστές στο όνομα της «παγκοσμιοποίησης» και που προκαλούν φυσικά ανθρώπι-να θύματα, υπάρχει και ο καθημε-ρινός άσφατος πόλεμος. Σαράντα χι-λιάδες άνθρωποι πεθαίνουν καθημε-ρινά από την πείνα. Πιανώντας υ-πόψη πως η ατομική βόμβα της Χι-ροσίμα δολοφόρησε 120.000 ανθρώ-πους, πρέπει να θυσιόσαστε, ιδιαι-τερώ να αυτούς που προσοικονομεί ότι το έχουν, πως ο ιμπεριαλισμός στην «παγκοσμιοποιημένη» οικονο-μία «ρίχνει» κάθε τρεις μέρες μια α-τομική βόμβα δολοφόρησε, με ό-πλα την πείνα, την εξθάλωση και τις αρρώστιες, όσους - με μια μέρα βέ-βαια - σκοτώθηκαν στην Χιροσίμα α-πό την ατομική βόμβα.

Είναι προφανές πως δεν χρειάζο-νται άλλα παραδείγματα, για να τεκ-μηριώσουν τη θέση πως ο πόλεμος, με τη μία ή την άλλη μορφή, είναι ουσιαστικό στοιχείο και αποτέλεσμα της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης. Το πραγματικό δίλημμα, με το οποίο βρίσκεται αντιμέτωποι οι λαοί είναι: Αντίσταση και ανατροπή ή υποταγή και υποδουλοσύνη. Όσα κολιέρια αν-ταπόδεις πως μπορεί στα πλαίσια της κυριαρχίας των πιο επιθετικών για τα δικαιώματα των λαών δυνά-μεων, να βρούμε λύσεις σε όρους των λαών, στην πραγματικότητα τους καλούν να συμβιβαστούν, δηλαδή να ουδυνούν στην υποταγή. Η οξέπια των προβλημάτων, η γενικευμένη ο-γκανότητα, απαιτούν τη συμμόρ-ση και το αυτονόμο όλων των κιν-ημάτων που απεπένονται και που αρνούνται τη βαρβαρότητα της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Είναι καθήκον και ιστορική υπέρβαση να συμβάλουμε, στο μέτρο των δυνάμεών μας, ώστε να γίνει πιο αποτελεσματική η πα-γκόσμια πύλη των λαών, να αποκη-σεί όραμα και προοπτική, ώστε να μην πάει ασυμπίε, προσπαθώντας να αναζητήσει λύσεις μέσα στο βα-σιλείο της βαρβαρότητας που οικο-δομεί η νέα τάξη πραγμάτων.

ΠΟΙΟΙ ΖΗΜΙΩΘΗΚΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Η άλλη όψη των αριθμών

Αποκαλυπτικά στοιχεία για την απάτη της κυβέρνησης, η οποία προσπαθεί μέσα από την επιλεκτική παρουσίαση στατιστικών στοιχείων να κρύψει ότι ο μόνος κερδισμένος από την εφαρμόζόμενη πολιτική είναι το μεγάλο κεφάλαιο.

«Α» λήθεις και ψέματα για την ελληνική οικονομία - σύμφωνα με ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, το προγραμματικό φυλλάδιο που δόθηκε προς τον Τύπο και θα συμφωνήσουμε απόλυτα με τον τίτλο. Είναι απόλυτα ακριβές ότι η αλήθεια για την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας - από την άπαχη των παραγόμενων προϊόντων - εφ'επείκει να βασιστεί κάτω από τέτοιους ψεύματα.

Όλη η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης στηρίζεται στην παράθεση επιλεγμένων πινάκων (απέχουν να παραδοθούν στοιχεία για την ανεργία, τα επιχειρηματικά κέρδη, τα επίπεδα φτώχειας, τα οποία βέβαια καινε...) όπου παρατίθεται η εξέλιξη του ΑΕΠ, του πληθωρισμού, του επενδύσεων, του λεγόμενου μέσου πραγματικού μισθού, των ελλειμμάτων και του δημόσιου χρέους για την περίοδο 1989-2001, η οποία βέβαια δεν είναι τυχαία. Η μεν πρώτη περίοδος, 1989-1993, αναφέρεται στη ΝΔ, «ξερνάντας» εμπλεκόμενα να αναφέρουν ότι το 89 υπήρχε οικονομική κυβέρνηση με το συμμετόχο του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ενικού ΣΥΝ. Η δεύτερη περίοδος, 1994-2001, αφορά βέβαια στην διακυβέρνηση από το ΠΑΣΟΚ. Έτσι, η όψη της περιόδου 1990-1993, που αποτυπώνεται στην εξέλιξη του ΑΕΠ, αποδίδεται στην «κακή» ΝΔ, ενώ η καλύτερη εξέλιξη του ΑΕΠ κατά την περίοδο 1994-2001 στο «καλό» ΠΑΣΟΚ. Τα ίδια λίγο - πολύ συμπεράσματα προκύπτουν και από την εξέλιξη των άλλων μεγεθών. Έτσι, ο μέσος πληθωρισμός από 13,7% το 1989, ανέβηκε στο 20,4% το 1990, έπεσε στο 14,4% το 1993, για να φτάσει στο 3,2% το 2000. Και εδώ έχουμε θάραμο του ΠΑΣΟΚ, το οποίο εξοικειώσετα σε νέο Ηρακλή Ποταμό...

Όσο βέβαια είναι στοιχειώδη σχέση με τα κριτήρια κοινωνικής εξέλιξης, νιφάρουν πολύ καλά ό,τι η παρουσίαση των μακροοικονομικών στοιχείων για την πορεία της οικονομίας είναι χρήσιμη για την αντίληψη τεκτονικών συμπεριφορών. Δεν είναι όμως, επαρκής τα στοιχεία αυτά, για να αποτύχουν σε εργασιώτα του τύπου, όταν υπάρχει αντιπαλότητα, τόσο αναπάντη είναι αυτή, που τους ωρλώνεται και ποσο ζημιωμένα από το αμυγδαλένιο τύπο ανάπτυξης, τα ταξικά της

δηλαδή χαρακτηριστικά, το είδος των ασκούμενων πολιτικών. Αυτό δεν απονύσσεται. Όλες οι ΟΜΕ φαίνεται, ούτε η ΚΑΠ, ούτε τα επίπεδα φτώχειας και πλούτου, ούτε αν η οικονομία είναι καταπολεμητική, δουλοκρατική ή φεουδαρική. Αν το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας επιχειρούσε να κάνει μια τέτοια προσέγγιση, απλώς θα αποκαλυπτόταν ότι ΠΑΣΟΚ και ΝΔ δεν έχουν την παραμικρή διαφορά, ότι πατάνε στο έδαφος του καταπολεμητικού, ότι έχουν κοινό ποσοστό πολιτικού προγράμματος και τα ίδια οικονομικά.

Τα πραγματικά αποτελέσματα

Ό,τι δεν κάνει όμως η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θα επιχειρήσουμε να το κάνουμε εμείς, αποκλιπτόμενα τα ταξικά χαρακτηριστικά των ακολουθούμενων πολιτικών και τις καταστρεπτικές συνέπειες που έχουν οι πολιτικές αυτές στα λαϊκά στρώματα.

Πριν από αυτό να αναφερθούμε με σε μια λοξοπέδη της κυβέρνησης. Την περίοδο 1989-1993 σημειώθηκε μια επιβραδυνόμενη οικονομική της ευρωπαϊκής οικονομίας, η οποία διερχόταν περίοδο ύφεσης. Έτσι, το ευρωπαϊκό ΑΕΠ επιβραδύνθηκε σταδιακά από 3,8% το 1989, στο 3,6% το 1990,

στο 2,4% το 1991, στο 1,5% το 1992, στο -0,8% το 1993, για να σηκωθεί με μια μικρή ανάκαμψη μετά το 1994 με επίπεδα ανάπτυξης από 2,3% μέχρι 2,8% το 1998. Την πορεία αυτή ακολούθησε, με διασποράση, και η ελληνική οικονομία. Επισήμως, η πραγματική αντίθεση είναι περίοδο ύφεσης και περιόδου ανάκαμψης και όχι «καλού» και «κακού», η οποία μάλλον παραπέμπει στο διάσημο πλοίο γουστέρην.

Η ελληνική οικονομία σε ό,τι αφορά στην εξέλιξη του ΑΕΠ, από το 1994 βρέθηκε σε περίοδο ανόδου. Μικρή την τρίτη 1994-1996 με ρυθμούς 2%-2,4%, ενώ την επόμενη τρίτη, 1997-1999, κινήθηκε με ρυθμούς 3,5%, 3,1% και 3,4%. Για πρώτη φορά το 2000 το ΑΕΠ σημείωσε αύξηση 4,1% και για φέτος προσβλέπουμε σε άνοδο πάνω από 4,5%. Με λίγη δηλαδή λόγια, μετά το 1994 και με κριτήριο το ΑΕΠ, έχουμε μια ευνοϊκή συγκυρία για την ελληνική οικονομία, από την οποία γεννιέται ένας αυξανόμενος πλούτος. Ποιος όμως κερδισμένος του πλούτου αυτού; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα και δυστυχώς τα στοιχεία είναι καταλυτικά. Παράλληλα με την αύξηση του συνολικού πλούτου έχουμε και μια μεγάλη διείσδυση των κοινωνικών

και ταξικών ανισοτήτων, σε τέτοιο βαθμό, ώστε όλη στα βασικά των αυξανόμενων κεφαλαιακών κερδών, έχουμε μια εντυπωσιακή αύξηση του ποσού που ζουν, με βάση τα επίσημα στοιχεία, κάτω από το όριο της φτώχειας. Σημειώσα 25 εκατ. περίπου συνάνθρωποι μας αντιμετωπίζουν, στον ένα ή στον άλλο βαθμό, πρόβλημα εξ-ζιστροπέσης βιολογίας και σε έσχατες περιπτώσεις πρόβλημα επιβίωσης.

Τι λένε οι αριθμοί που λάμπουν;

Λόγος φυσικά γίνεται για τα κεφαλαιακά κέρδη, τα οποία δεν μπορούν να κρυφτούν. Έτσι, ο ΟΟΣΑ, με στοιχεία του Δεκεμβρίου 1998, κατατάσσει την Ελλάδα πρώτη, μεταξύ όλων των χωρών του Οργανισμού, σε ό,τι αφορά στις διεθνείς συγκυρίες του επιπέδου της κερδοφορίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, η αποδοτικότητα του κεφαλαίου (μετά κέρδη προς κεφαλαικό αποθεματικό στην Ελλάδα ανερχόταν στο 24% με τη δεύτερη Ολλανδία στο 20% και την τελευταία άδεια κάτω από το 10%!

Αλλά και σε επίπεδο αριθμών τα κέρδη ξεχειλίζουν. Τα βιομηχανικά καθαρά κέρδη από μόλις 15,7 δισ. δρχ. το 1987, φτάνουν

τα 51,7 δισ. δρχ. το 1990 και μετά από συνεχή άνοδο εκτινάσσονται στα 527,5 δισ. δραχμές το 1998 και στα 750 δισ. δρχ. το 1999.

Το επίσημο καθαρό κέρδη μόνο το 1999 των μεγάλων εταιρειών στον τομέα των υπηρεσιών (πρότζεκτ, ασφαλείες, χρηματοπιστωτικές εταιρείες) έφτασαν στα 2,5 τρις. δρχ.! Τα κέρδη των μεγάλων ευρωπαϊκών εταιρειών από 241 δισ. δρχ. το 1995 φτάνουν τα 557 δισ. δρχ. το 1999. Την τρίτη 1998-2000 οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις μέσα των επιχειρημάτων του Χρηματοπιστωτικού τομέα, τρέπουν περί τα 19,4 τρις. δραχμές. Την ελληνική 1994-2000 εκτελούνται επενδύσεις μέσω του Β ΚΤΕ ύψους 10 τρις. δρχ. ενώ το 1995 σχετικό «πακέτο» για το ΚΤΕ Α ανερχόταν στα 17,5 τρις. δρχ. Πρόκειται για ποσό που με τον ένα ή άλλον τρόπο κατευθύνονται στις τέτοιες μεγαλύτερες επιχειρήσεις.

Όσο δείκτη κερδοφορίας κι αν εξετάσει κανείς τη δικαίωση το '90, θα καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα. Στον αντίποδο τώρα της κοινωνίας, τα πράγματα είναι άσχημα αντιστροφή. Η ανεργία, ειδικά μετά το 1997, όλη η κυβέρνηση Σημίτη αποφασίζει να αυξήσει τις στρώσεις των μηχανοκίνητων λιτότητας, σύμφωνα με τα

επίσημα στοιχεία, φτάνει το 5 τρίτο του 1999 τα 553 μιλιάδες άτομα ή το 12,4% του εργατικού δυναμικού. Στην πραγματικότητα, βέβαια, η πραγματική ανεργία είναι σημαντικά υψηλότερη.

Η Ελλάδα είναι η χώρα με τις μεγαλύτερες οικονομικές αποπτώσεις μεταξύ των χωρών - μελών της ΕΕ. Έτσι, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat μετά από έρωτα, το φτωχότερο 10% της ελληνικής κοινωνίας κατέχει μόλις το 2,2% του ΑΕΠ, ενώ το πλουσιότερο 10% του πληθωρισμού κατέχει το 26,3% του συνολικού εισοδήματος. Με τις αποτυχίες αυτές η Ελλάδα καταρρίπτει τη δεύτερη θέση - με την Πορτογαλία πρώτη - μεταξύ των χωρών με τον άνω πείραγμα της οικονομίας.

Τα λαϊκά στρώματα πλήρως αντιστοιχούν το κόστος της δημοσιονομικής «εξυγιάνσης» που επιβλήθηκε από τη Συνθήκη του Μάαστραχτ. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, τα τρέχοντα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν από 37,4% του ΑΕΠ το 1994 σε 42,8% του ΑΕΠ το 2000. Σημειώθηκε δηλαδή μια αύξηση 5,2 μονάδων, η οποία μεταφράζεται σε αρκετά τρις δραχμές φόρους που, κατά κοινή ομολογία, «πληρώνουν» οι εργαζόμενοι.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, τα υπόλοιπα των καταναλωτικών δανείων (χωρίς τις πιστωτικές κάρτες) από μόλις 548,2 δισ. δρχ. το 1996, εκτινάσσονται σε 1.787,4 δισ. δραχμές το 2000. Πρόκειται για χρέη που οι εργαζόμενοι πλήρως αναπληρώνει, με τοκογλυμικά επίδομα, για να καλύψουν τις «μαύρες τρύπες» των οικογενειακών τους προϋπολογισμών, οι οποίοι έχουν δημιουργηθεί από τις πολιτικές λιτότητας.

Ολόκληρες κοινωνικές ομάδες βιώνουν από διαμονή. Ο εργατικός τομέας, βασιάζοντας οικονομία της λιτότητας, αντιστοιχώντας καθημερινά απαιτήσεις, κάτω από το βάρος περιορισμών που επιβάλλονται ο πολιτικός της αναθεωρημένη ΚΑΠ. Ο πλούτος των αγροτών απομακρύνει την ύπαιθρο από τα δικά δυνάμεις της σταχτιά, τους νέους ανθρώπους, που ουσιαστικά είναι αστικά κέντρα, επιπλέον των αστών της ήδη οραθόμενης προβλήματος των κτήρων αυτών. Οι αντανακλάσεις, με τους άνεργους και τους ξεκληρισμένους αγρότες, δημιουργούν, με επιπλέον μισθούς, ουσιαστικά τους νεώτερους της καταπολεμητικής κοινωνίας, στις συνθήκες της «ανακομιδοποίησης».

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΧΩΡΗΓΗΣΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Πρόταση για καταστροφή των συνειδήσεων

«Το ψάρι βράζει από το κεφάλι». Και η καπιταλιστική κοινωνία της Ελλάδας παραπάσισε τόσο, που την μπόχα της την πλάσσουν οι ίδιοι οι αντιπρόσωποι του έθνους των κυριάρχων. Το κέρδος δεν έχει όδο, μα αυτοί το έχουν θεό τους. Και στο βωμό αυτού του θεού κάνουν θυσία «τους καλασμένους της γης».

Σε αυτή την κοινωνία, πραγματικά ελεύθερος είναι αυτός που παλεύει να την ανατρέξει. Αυτή η ελευθερία είναι επικίνδυνη. Ετσι, η θεωρία ότι καλό είναι ελεύθερος να διαθεθεί «ομάδα και ψυχή» όπως αυτός θέλει, ως ύμνο στο ατομικό δικαίωμα, ανεξάρτητο από ζωή και θάνατο (αυτό κάνει αυτή η οάση εκμεταλλεύσιμη κοινωνία με όλα τα μέσα), πώς να γίνει πράξη με την πρόταση νόμου του βουλευτή Φ. Κουβέλη και Ν. Δαμανάκη (ΣΥΝ), Στ. Μπένου και Στ. Βούγια (ΠΑΣΟΚ) και Π. Τατούλη (ΝΔ), που υπογράφει ο σύμμαχός η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΝ, για ελεγχόμενη χρήση ναρκωτικών, στο όνομα της απειλοποιημένης των χρηστών από τους εμπόρους. Ετσι θα να τουλάχιστον ανέυθε να δε θα πεθάνουν! Από το διαγνωστικό «οκληρών - μαλακών» και την ελεύθερη χρήση των «μαλακών», από τα υποκατάστατα τύπου μεθαδόνης, που θα παρατίθενται τον αγορά θάνατο, περνούν τώρα στο «κοινωνικό έργο» της ουσίας, των χρηστών από το γρήγορο θάνατο, με τη διάκνιση με ευθύνη του κράτους επιπλέον των καθαρών ναρκωτικών. Λες και δεν είναι οι ουσίες που στέλνουν στο θάνατο, αλλά η νόσηση τους. Λες και δεν υπάρχει η «πέτρα» της Ολλανδίας με την ελεγχόμενη διακίνηση και το διαγνωστικό «οκληρών - μαλακών», που και τους θανατώνει με μείωση, και τους χηρστές αλέθει.

Μα εδώ βριόκεται και η πραγματική επίδηση των ευμενών του συγκεκριμένου νόμου: Στην εξάρτηση μέσω των ουσιών των ανθρώπων, για τον έλεγχο της συνειδήσεώς τους, μέσω της ψευδοθόδου της απόλυτης ατομικής ελευθερίας. Ελευθερίας των καπιταλιστών να εκμεταλλεύονται και τον εκμεταλλεζόμενους να εξευμενούν από την πραγματικότητα με τις ουσίες, όπως τελειώνουν το υποκατάστατο να εξυπαγορεύονται στην επίσημη κόλαση των εκμεταλλεζόμενων.

Η «ουσιότητα της εξάρτησης» και η «καθαρή χρήση για να μην πεθάνουν τα παιδιά στους δρόμους» οπράγουν στο λούκι» μιας επιθα-

Με αργό ή γρήγορο θάνατο, δεν έχει σημασία. Ο γρήγορος θάνατος προκαλεί το φόβο. Πάνω απ' όλα, και ο ένας και ο άλλος χτυπούν ίσα το νου και τη συνείδηση των απλών ανθρώπων του μόχθου. Αυτήν θέλουν να «καταργήσουν», για να 'χουν αίσιση την ελευθερία τους να εξαβλάνουν.

Διάδηση στη Μόσχα κατά των ναρκωτικών

νάτιας ζωής, οκλώνουν την ελπίδα στην αυταπάτη της ελευθερίας των «φρουγάντων», κοινωνικοποίησης την αυτοκαταστροφή. Μετατρέπουν τους νέους σε ανήμπορο ανήμπορο να αλλάξουν τη ζωή τους αλλοζώντας την κοινωνία, γιατί उसे επιδιώκουν.

Η εξγόρα της συνειδήσεως δεν είναι πάντα οίγουρος δρόμος για να την υποτάξει, όσο θα υπάρχει «νους υψής» και οι παράγοντες που ωριμάζουν συνειδήσεις. Η εξγόρα έχει και κόστος και δεν είναι πάντα οίγουρη. Τα ναρκωτικά δεν έχουν κόστος και αφήνουν κέρδη. Και το κυριότερο, κάνουν οίγουρη δουλειά.

Χρόνια τώρα πασχίζουν να επάβλουν τον εύκολο δρόμο. Αυτόν που κάνει τους νέους να «η βρίσκουν»

στον παράδεισο των ψευδοθόδων. Οι υπαγείς πλάσονται στα κάθε είδους περιοδικά, που απειλούν κατακαυλισμια της νεολαίας με παντός είδους εξάρτηση - συνειδητική, ψυχολογική, οματική - αντιστρέφοντας το νόημα των όρων ζωής και θανάτου, ρήξης και εννοματώσεως με το σύστημα, λανθάνοντας ψεύτικα όνειρα μιας ζωής, που η ούγγρη κοινωνία την έχει βρήνει της. Το κίνητο του απραγματοποίητου, μέσω της αθέβρης ατομικής «επανάστασης», που με μαεστρία καθοδηγεί το ίδιο το σύστημα, προσπαθεί να ρίξει τους νέους έξω και από τα ούνορα του περιβόριου. Και όταν το αποτέλεσμα μοιάζει να γίνεται εννοητικό για τους κρατούντες, παρουσιάζονται

Διοκτιής καταστήματος ήθην «μαλακών» ναρκωτικών στον Καναδά, στέκεται υπερήφανος μπροστά στην παρτέμεια του

εξορκιστή ο δημιουργοί της κατάστασης ως επιδοεί «ουσιες».

Το πρόβλημα «ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ» έχει ήδη πάρει τεράστια διαστάσεις από τους μηχανισμούς της οάσης στικής εξουσίας, που εννοημένη από τη διακίνηση της μακροπρόθεσμης και από το γεγονός ότι περνούν οι μάκρος του καθορισμοί της κοινωνίας της, δείχνει σαν να ανακαλύπτει ξανά το φαινόμενο που η ίδια δημιουργεί, αλλά επειδή φοβάται την όμη του, αυτή που μπορεί να ξεριζώνει τη συνείδηση πάλι ενάντια της, πουλάει η ίδια τα μέσα διακίνησης του στο όνομα της απαλλαγής από τις ουσιές τους.

Η «μπαροκ» ξεσπανά τα όρια, θύνη γίνεται προσπαθεί να πουν πως κάνουν ήσυχο το καθήκον τους, εφ'αλλάτο στην ανεκτικότητα στο δημόσιο γήμα τους, ως μέσο κοινωνικοποίησης, γιατί αυτό κάνουν με τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου. Και ο χορός καλά κρατεί, ελέει ΣΥΝ, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Με τη ναρκωλογική τους προσέροση τον «καλέ» τους υπηρεσίες στην κοινωνία, εβίζοντες στην υποχρέωση αποδοχής ενός αναγκαστικού, που επειδή δε θέλουν να το προλάβουν, ούτε να το θεραπεύσουν, γιατί δεν τους βολέει, ψάχνουν τρόπους να το αφομοιώσουν, διαιωζόντάς το. Αυτό κάνει η πρόταση νόμου. Γι' αυτό και μόνο τους πρέπει πολιτική καταδική, από λό και νεολαία.

Η ιδεολογικοποίηση του προβλήματος απαιτεί πολιτική επίθεση των ουσιών. Με επιστημονική επίσηση, εν είδει βαθυτοχαστών αναλύσεων και ομβόλων, επιβλάνω ως χηρστικό την αναγκαιότητα της ελευθερίας διακίνησης ναρκωτικών. Χτυπούν, γίνονται ναός το τούνο του παρόνομου εμπόρου, νομοποιείται ο άργος θάνατος, στον ο-ποίο σπράχνουν ανεπίθετη διαταρα τους νέους. Αυτή είναι η διέξοδος τους. Άλλωστε, γιατί να τους αφήνουν να αγωνιούνταν να και διεκδικώ την δημιουργία της δικής τους ζωής και το μέλλον χωρίς εκμεταλλέωση; Τους παρέχουν όμως την εξάρτηση από τις ουσίες, τοακίζοντας τη συνείδηση τους.

Παρουσιάζουν τις συγκεκριμένες λύσεις ως ρεαλιστικές και εφικτές, πλούντας «προστασία» στα βήματα, γιατί θέλουν θύματα. Η επείγουρη ανάγκη στήλη θύματα. Η οάση αστική κοινωνία θέλει να εμπορεύεται «νόμμο» πλέον το έλεος των «παρόνομου» αντίδοτο στα αδέρφια της, τον

επινοηζόμενο λευκό θάνατο. Κυκλώματα πολυεθνικών πλάσρων είναι αποσκοπούτο τρόπο ζωής, θεωρητικοποιώντας τις «ευτοχιόμενες στιγμές» και το «ονειρο» μα βραδύ στα ερέβ πάρι και στα «ορθόδοξα» που εβδί στον «καθό» και την κάθε «έκσταση» που δημιουργούν, αφού δεν θέλουν να δεν μπορούν να προσέροουν μια πραγματική, δημιουργική ζωή. Το κέρδη απληροία από τη βιομηχανία θεάματος - ακροάματος, που εβδί στους αναδούους, για το σύστημα, τρόπος μιας φανταστικής «αντίσταση» ενάντια της. Τα ναρκωτικά προσέροονται ως η καλύτερη λύση ως αυτή την υπόθεση. Και τερόνια «παρόνομου» κέρδη. Για να μη «μυμολογηθούν». Άλλωστε, στον κατακόλο το όρα της «νομοθώρησης» από την παρόνομη καθορίζεται από τον θεό του κέρδους.

Και επειδή η κυρίαρχη ιδεολογία αναπαράγεται με διάφορες μορφές και μέσα, με στόχο τη φθορά των συνειδήσεων, αλλά δεν εξοφολέει τη οίγουρη υποσότη, υπάχουν και τα μέσα της εξάρτησης. Αυτά είναι ο στόχος. Το εμπόρο ναρκωτικών, με τη συνουδία μιας σειράς επιχειρήσεων πλοασορισμάτων στην αγορά, ελεύθερα των «μαλακών», ελεγχόμενα των «οκληρών», ή όπως αλλιώς το σχεδιάζουν, είναι και επικερδές και δημιουργεί εξαρτημένους ανθρώπους και ασφαλεία ζωής για το σύστημα.

Όσο για την ανεργία, τη φτώχεια και την εξοθλοσύνη που ως κοινωνικές απτες ομβλάνονται στην περιβόρηση, αυτό είναι ούκωματα της ζωής οάσης κοινωνία. Την πρόληψη ως μοναδικό έδεδο την απεχθώνεται μετά βδελύξιμο. Όταν, δε, οι πρωτοβουλίες των θεραπευτικών κοινητήτων για απεχθώνη θήτων ενόχησης, τότε τα δημοκρατικά ελλείματα γίνονται απεχθώνη για κάθε τέτοια προσπάθεια. Όσο για τους απεχθώνηθεις, η «καθοστροφή» κοινωνία ανεία να είναι άδεια, παροχρονίζοντας τους ξανά το όθλο περιβόριό της.

Ο αγώνος ενάντια στα ναρκωτικά είναι αναπόσπαστο μέρος της πάλης κατά της πολιτικής και της εξουσίας των μονοπωλίων. Αυτό το μέγμο είναι μονόδρομος για το λαό και τη νεολαία. Και ο' αυτό το μέγμο η πολιτική καταδική της πρότασης νόμου για τη νομοποίηση των ναρκωτικών και της πολιτικής που την προσβεί είναι μονόδρομος.

ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΟΙ ΗΠΑ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΣΧΕΔΙΟ ΑΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Κοκομβία: Ο θάνατος για το «θάνατο»

Με ποινή αγγλίας, άραγε, έγινε δεκτή η ανακοίνωση του νέου σχεδίου για τις Ανδές, που ανήγγελε στις 16 Μαρτίου ο Αμερικανός Πρόεδρος Τζορτζ Μπους, από το βιομηχανικό ομπλέμα που τα χωρίζει όλα; Βιομηχανία, που λαμβάνει ετησίως περί το 200 δεκάτομμυρια δολάρια από τη φαρμακία των Αμερικανών πολιτών... Το σχέδιο για τις Ανδές, στο συνδυασμό με το «Σχέδιο Κολομβία» είναι στις στρατηγικές βιομηχανίες από του περασμένου ποσοδίου. Είναι άμεσο πόλεμο.

Μια πρώτη ανάγνωση της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής των πρώτων 100 ημερών υπό την προεδρία του «βρεφούς» Μπους, δείχνει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες ανέλαβαν φανερά πόλεμο στα τέσσερα σημεία της υφιστάμης και αναζητήσιμης της ευκαιρίας για μια άμεση πολεμική σύγκρουση, κατέληξε ότι μέχρι στιγμής η πιο «προσοδοφόρα» εκκρίση που παρουσιάζονται, είναι η αμείωτη υποστήριξη του σχεδίου που «επιβλήθηκε» εκ μέρους της κυβέρνησης στις τις Κολομβία.

Σκόπος του «Σχεδίου Κολομβία», σύμφωνα με την κυβέρνηση του Προέδρου Αντρέι Πάστρας, είναι ο περιορισμός και σταδιακή η εξάρτιση της παραγωγής ναρκωτικών ουσιών με πρώτη προτεραιότητα, η προώθηση της εργασίας με τη δημιουργία θέσεων εργασίας, η προώθηση του εμπορίου, καθώς και η επιδίωξη ερήνης σε όλο χώρο, η οποία μάλιστα από τον εμφύλιο πόλεμο από το 1964 και εξελίσσεται ως άδελφο, οι πρόσφατες προσπάθειες στην προηγούμενη κυβέρνηση όχι μόνο έπαισαν στο κενό, αλλά «προβόθησαν», με αποτέλεσμα η χώρα την τελευταία δεκαετία να αγοράσει προγενέστερα βόμβες, προκειμένου να γίνει η επιτυχημένη διαπραγμάτευση με πρώην της «επανάστασης» Παστρά, ενώ ο «μικρότερος» της έχει πο ανακηρυχθεί άσημο. Τόσο η προηγούμενη κυβέρνηση όσο και η παρούσα υπό τον Μπους, έχουν αποδείξει ότι περαιοτέρως από γενναίως, καταβάλλοντας το πρώτο των δεκάτομμυριών δολάρια, υποσχόμενοι στον αμερικανικό λαό ότι τα χρήματά τους θα δαπανηθούν στην αγορά του «πολλού καλού των ναρκωτικών».

16 Μάρτιο το «βρεφός» Μπους όχι μόνο ανακήρυξε την «επιβίωση» του πρώτου του «Σχεδίου Κολομβία», σύμφωνα με άρθρο των «Νews Γκιου Τζουρναλ» (17/5/2001), αλλά ανακοίνωσε και τις λεπτομέρειες του νέου πακέτου του «Βοήθειας», που θα παράγει 882 εκατομμύρια δολάρια προς άμεση χρήση, της Ιαπωνίας, Αυστραλίας, της Κολομβία και τους μετόχους της Υπό το σχέδιο Πρωτοβουλία για την Περιφέρεια των Ανδών» (Andean Regional Initiative), η Κολομβία θα είναι ο μεγαλύτερος δέκτης αυτής της

Κολομβιανός στρατιώτης επιτηρεί τη διαδραμάτιση καλλιέργειας ναρκωτικών

βοήθειας, η οποία θα λάβει 399 εκατομμύρια δολάρια ή το 45% του συνόλου, ενώ σύμφωνα με την έγκριση αμερικανική χρηματοδότηση, το ποσό των 146,5 εκατομμυρίων προορίζεται για τη στήριξη των οικονομικών και κοινωνικών προγραμμάτων, ενώ το υπόλοιπο ύψους 252,5 εκ. προορίζεται για την καταπολέπιση των ναρκωτικών και για τα προγράμματα φαρμάκων. Οι υπόλοιποι 88,5 εκατομμύρια θα λάβουν μέρος αυτής της βοήθειας, είναι η Βολιβία (143,5 εκ.), το Γκουαϊ (183,7 εκ.), το Εκουαδόρ (76,5 εκ.), η Βενεζουέλα (10 εκ.), η Βραζιλία (26,1 εκ.) και ο Πακιστάν (20,5 εκ.).

Πόλεμος προ του πάλιν

«Ενώ το «Σχέδιο Κολομβία» ήταν το μύδι με τις συμπληρωματικές δόσεις των κονδυλίων, το νέο σχέδιο Μπους είναι μια ενωμένη μεν, απολύτως συνδυασμένη δε, ετήσια διαδοχικά δόσεις βοήθειας-σημάτων στο κύριο άρθρο της η «New Τζουρναλ» (18/5) και αναρωτιέται: «Είναι άραγε το ποσοστό της ενδομής μας παρασηματικής και ευρείας άμεσης στρατηγικής ανάληψης της ΗΠΑ στην περιοχή»... Ισως πρόκειται, όπως οπλο παραδοσιακά ίσως, ανακινώντας να αναλογιστεί ότι το 85% του 1,3 δις δολαρίων του «Σχεδίου Κολομβία», γιγαντιαίο αποκλειστικά σε στρατηγική βοήθεια και μέχρι στιγμής οι ΗΠΑ έχουν εφοδιάσει

την Κολομβία με 104 υπερέυρωτα, είναι έχουν εκπαιδευτεί σε διάστημα λίγων μηνών την κολομβιανό τάγμα, καθώς, σύμφωνα με το σκεπτικό που δίνει την αμερικανική «βοήθεια», για να ελαχίστη κανείς την παραγωγή και διακίνηση ναρκωτικών, σε όλο χώρο, που έστι η ίδια η χώρα. Έτσι, οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν μπορούν να πραγματοποιούν ως «εργαλείο» άρσης, όπου υποστηρίζει ο Πρόεδρος Παστράνα. Τούλαχούτον, από αναφέρθηκε έκθεση της διεθνούς Αμνηστίας, «Μέλη του κολομβιανού στρατού που έχουν εκπαιδευτεί από τις Ένοπλες Δυνάμεις έχουν συλλαβίσει σε ευρείας κλίμακας κατάσχες παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης και ομαδικών φονιάδων αμάμων πολιτών».

Ενώ ακόμη στοιχείο, που πάσι γνωστό, είναι ότι ο στόπτος συνεννόησης άμεσα με τις εκδοχές παραδοσιακά αρμόδιας οργανώσεως, γνωστής και ως τάγμα θάνατων», το οποίο είναι υπεύθυνο για χιλιάδες δολοφονίες ηθικών στελεχών αλλά και απλών μελών τόσο Εργατικών Συνδικάτων όσο και Αγροτικών Ομάδων, ενώ 8 εκατομμύρια άνθρωποι σε αυτή εκδοχή γλάστρες αμάμων και πολίτες. Όπως τόνισε σε ομιλία του για το αποτέλεσμα της εφαρμογής του «Σχεδίου Κολομβία» - στις 16 Απριλίου στη Νέα Υόρκη - ο Χοσέ Φερνάντο Ρόμπερ, γραμματέας

Στο χορό και οι Ευρωπαίοι

Στο χορό μπήκε και η ΕΕ, αποδεχόμενιστας προρρήτως 330 εκατομμύρια ευρώ για την «πολιτική υποστήριξη» της «εργεντινικής διαδραμάτισης».

Στη δημόσια ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Κρις Πάτεν, του Βρετανού ετήριπτου που διαμεσολάβησε για την επίτευξη της συμφωνίας μεταξύ της ΕΕ και της Κολομβίας, πουθενά δεν αναφέρεται το «Σχέδιο Κολομβία», οι ΗΠΑ, τα φρακάλια εγκλήματα, οι δολοφονίες...

Αλιευμένοι την ανακοίνωση από τα αρχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συνάνει κανείς το συμπέρασμα ότι η «εργεντινική διαδραμάτιση», για την οποία μάλιστα η ανακοίνωση, δεν είναι τίποτε άλλο από το «Σχέδιο Κολομβία». Με άλλα λόγια, η ΕΕ προσδίδει τη νομομορφία από τη «θετική κοινότητα» που επιθυμούν να εξαγάγει η κυβέρνηση Παστράνα, αλλά και οι ΗΠΑ. Δηλαδή η ΕΕ και τα χρήματα καθενός εκ των πολιτών που ανήκουν σε χώρας - μάλιστα της ΕΕ, είναι ακριβώς στο σχέδιο τρομοκρατίας που προωθείται ως πρόγραμμα βοήθειας.

Μια ακόμη συνεργία θανάτου, από τη «δημοκρατική Ευρώπη»...

για το Ανθρώπινο Δικαίωμα της «Εργεντινικής Διαδραμάτισης της Μπογκοτά» και μέλος της Έκτελεστικής Επιτροπής της «Ομοσπονδίας Εργαζομένων στην Περιφερειακή-μηχανία», οι δολοφονίες συνδικαλιστών έχουν ενταθεί το τελευταίο διάστημα, σε όλο χώρο, που έστι η οικιακή πράξη να ελέγξει την ίδια η χώρα. Έτσι, οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν μπορούν να πραγματοποιούν ως «εργαλείο» άρσης, όπου υποστηρίζει ο Πρόεδρος Παστράνα. Τούλαχούτον, από αναφέρθηκε έκθεση της διεθνούς Αμνηστίας, «Μέλη του κολομβιανού στρατού που έχουν εκπαιδευτεί από τις Ένοπλες Δυνάμεις έχουν συλλαβίσει σε ευρείας κλίμακας κατάσχες παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης και ομαδικών φονιάδων αμάμων πολιτών».

Θάνατος οι ομοσπονδίες

Οι Ηνωμένες Πολιτείες με τη βοήθεια της κολομβιανής κυβέρνησης έχουν ήδη ξεκινήσει έναν οδικό «βόλεμο» κατόπιν της Λατινικής Αμερικής, που ξεχάρα από τον

περιορισμό της παραγωγής των ναρκωτικών, σπέρνει το θάνατο. Ακόμη και με το μέρος του «Σχεδίου Κολομβία» που προσέδωκε ή για τον περιορισμό των φυτειών κόκας και άλλων απαγορευμένων ουσιών, όπως όπιο, θα πρέπει να πραγματοποιήσει ενεργές εκπόσεις με Ρουσσάου Ούιττα, έναν ευνοϊκό καταστάρα κατατροποφίτη φυτών. Το Ρουσσάου Ούιττα φασταίσει τα πάντα εξαρτημένα της νέας μόνιμης αρνητικής καλλιέργειας μύδι με τις παράνομες, δηλητηριώδη το θάνατο αλλά και τον υποδούλο ορίζοντα και ανεργίας και τα ποτάμια, θέτοντας σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή, είναι από τα πιο σπάνια αλλά και εξαιρετικά εννοσηματικά οικονομικά θύματα του πάλιν. Από τις 19 Δεκεμβρίου (σύμφωνα με άρθρο που φιλοδοξεί στην ιστοσελίδα in these Times. Com) και για 6 εβδομάδες περισσότερα από 85.000 γαλιόνα Ρουσσάου Ούιττα κατέπεσαν στην εκπονήσιμη βλάστηση σπέρματα παρσιού του Πουτσουάι, με την καλίμνη των αμερικανικών ελεγκτών και οι Ένοπλες Δυνάμεις να «καθάρουν» από εδοφόν την περιοχή. Ξυμωμένα με την ανακοίνωση της Ομοσπονδίας και της Μπογκοτά η πρώτη χρήση υακωμού ήταν απόλυτα σπέρματα, αφού σπαβόν 62.000 σπέρματα κόκας καταπονήθηκαν, η στιγμή που ακόμη και η ίδια η εταιρεία παραγωγής του Ρουσσάου Ούιττα η Μονοκουλτούρα, (ενοχλημένοι είναι η ίδια

ρεία που παρήγαγε και το Άζτέκ Ουαζού, που χρησιμοποιήθηκε για τον ίδιο ακριβώς λόγο στο Βιετνάμ είχε προσδοκώσιμα ότι ο ενταξίος υακωμός πήγα από 2,5 μέτρα, είναι εξαρκεία επικίνδυνη και απαγορευτική!

Μεσα σε διάστημα λίγων ημερών, οι αγρότες και κάτοικοι της περιοχής είδαν τις καλλιέργειές τους αρχικά να μαζώνουν, μετά να αρραβωνίζονται και αρχικά - από να περπατούν. Εξίσου και το υπόλοιπο έδαφος από ακολούθως να υποπορριάζει, να διασπαστεί να αρραβωνιστεί. Εξίσου τα παιδιά τους να αρραβωνιστούν. Αν ο θάνατος δεν ήρθε από το χέρι των παραδοσιακών, των Ένοπλων Δυνάμεων, έπεισε από τον ουρανό. Εξίσου, μην περπατούν και η δεύτερη ομάδα, που είναι ο ψακωσμός με έναν γενετικά μεταμορφωμένο μύκητα, που τρώει τα φυτά, ενώ αλλά παράγει θανατηφόρες τοξίνες. Κατέρχουν στη ζούγκλα για να καλλιεργήσουν κόκα και άλλα παράνομα φυτά. Από τη στιγμή που άρχισαν οι ψακωσμοί, ο Πληθυσμός στις περαιοτές παραγωγικές περιοχές αυτών τροποποιήθηκε, σύμφωνα με άρθρο του Βρετανικού «Κάρνατ» στις 2/25.

Συνεργία θανάτου

Εξέλιξη, το βέλτο του «Σχεδίου Κολομβία» ερήρηξ δε σφραγίστηκαν κατά των ναρκωτικών, αλλά και των ανθρώπων. Απώτερος σκοπός, όπως τόνιζουν πολλοί δόκιμοι παρατηρητές, είναι ο αποκλεισμός και αποδραμάτιση των αρσενικών ανταρτών, κυρίως των «Επανάστασών Ένοπλων Δυνάμεων της Κολομβίας» (FARC-EP) και του «Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού» (ELN), καθώς και ο αποδραμάτιση όλων των κοινωνικών και δημοκρατικών κινήσεων, περαιοτέρως να δεικνυθεί και να επιβεβαιωθεί η κατοχή του πολιτικού υπερόχου και η εδοφόν της εγκαθίστασης. Οι ΗΠΑ προσέδωσαν στην γαλιόνα ενός νέου δικασμένου κανάλιου στον ελεγχο τους στο βόρειο της χώρας και τα ποτάμια, θέτοντας σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή, είναι από τα πιο σπάνια αλλά και εξαιρετικά εννοσηματικά οικονομικά θύματα του πάλιν. Από τις 19 Δεκεμβρίου (σύμφωνα με άρθρο που φιλοδοξεί στην ιστοσελίδα in these Times. Com) και για 6 εβδομάδες περισσότερα από 85.000 γαλιόνα Ρουσσάου Ούιττα κατέπεσαν στην εκπονήσιμη βλάστηση σπέρματα παρσιού του Πουτσουάι, με την καλίμνη των αμερικανικών ελεγκτών και οι Ένοπλες Δυνάμεις να «καθάρουν» από εδοφόν την περιοχή. Ξυμωμένα με την ανακοίνωση της Ομοσπονδίας και της Μπογκοτά η πρώτη χρήση υακωμού ήταν απόλυτα σπέρματα, αφού σπαβόν 62.000 σπέρματα κόκας καταπονήθηκαν, η στιγμή που ακόμη και η ίδια η εταιρεία παραγωγής του Ρουσσάου Ούιττα η Μονοκουλτούρα, (ενοχλημένοι είναι η ίδια

Ετσι, τους τελευταίους πέντε μήνες, οι Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας και τα «θάνατα θανάτων» έχουν αποδείξει ότι ολόκληρη κληρονομιά των ολόκληρων της ολόκληρης διαδοχικής αποκλειστικά βοήθειας κρήνηται στα σπλάγια της κολομβιανής γης, σε περαιοτέρως και οριστά μύδι.

Το Παράρτημα του Καματερού του Συνδικάτου Οικοδόμων σε συνεργασία με το Δίπλο της Πόλης, πραγματοποιεί την παρουσίαση της Πρωτογενούς μεγάλης σε συμμετοχή και ποιότητα ΕΚΔΗΛΩΣΗ, στην κεντρική πλατεία. Χαίρεται ο Δήμαρχος κ. Χριστόφορος Λαδάκος, ο οποίος αναφέρθηκε κωμικά στην παγκοσμιοποίηση και στην αναστροφή των ερασιωκών αγέσεων. Κατήγγειλε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και την προσπάθεια της κυβέρνησης να το περάσει ως νόμο του κράτους. Αναφέρθηκε στην ΕΙΡΗΝΗ και πρότεινε συνεργασία με το Παράρτημα του Συνδικάτου Οικοδόμων, για τη ΒΕΛΤΙΩΣΗ και τη ΦΩΤΑΓΩΓΗΣΗ του συνήθιστους «ΕΙΡΗΝΗ» στην πλαγιά του βουνού «Ζαχαρίτσα».

Στη συνέχεια ο ομιλητής της εκδήλωσης συν. Γιώργος Στασιός, πρόεδρος του Παρτίος Καματερού, ανέτρεξε στις ματωμένες μέρες του Σικάγου και του Μάη του 1936, τονίζοντας ότι «ο θυετός των πρώτων εργατών και οι συνεχείς σκληροί αγώνες, έδωσαν μια ανόστη στη ζωή μας» και ότι «η σημερινή άγρια επίθεση στις εργασιακές μας σχέσεις, που είναι αποτέλεσμα των ενόχλων της ΕΕ (ΜΑΑΣΤΡΟΥΤ, ΟΝΕ), ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΓΩΝΑΤΙΣΕΙ, ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΔΕΝ ΓΥΡΙΖΕΙ ΠΙΣΩ. Είναι, προσηγορικά, εδωκες επίσης και έκτοτες συνελπίσεις μας για τα καλά μαντάτα της ισοπέδωσης των δικαιωμά-

Στιγμιότυπα από την πρωτογενή εκδήλωση του Παραρτήματος Καματερού

Εκδηλώσεις Παραρτημάτων για την Πρωτομαγιά

των μας. Η μόνη λύση σήμερα είναι η ΣΥΣΠΕΡΩΣΗ στο ΤΣΑΚΟ - ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ και το ΑΝΕΒΑΣΙΜΑ των αγώνων μας, για να σταματήσει ο στυγνός διάλογος που πρότείνουμε με κάθε τρόπο η κυβέρνηση η ΝΔ, ο Συνασπισμός και ο Αρβανιτοπούλος.

Στη συνέχεια έδωσε οικονομικά στοιχεία για το ασφαλιστικό, που ήταν και το κύριο θέμα της εκδήλωσης, έδωσε επίσης στη ΠΡΟΤΑΣΙΣ - ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ του Συνδικαλιστικού μας Κινήματος και μίλησε για τον νόμο-

τρονομόμο που ετοιμάζει η κυβέρνηση, προδικάζοντας ότι: «Αν το τολμήσει, η βία θα φέρει βία και αυτό θα είναι και ο λάκκος τους, γιατί ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ» οπαδών της ρόδα της Ιστορίας στην ΠΡΟΟΔΟ». Κάλεσε τους παρευρισκόμενους να αντισταθούν σε κάθε μορφή δικτατορίας και να δούμε ποια είναι η πολιτική που εμπεριέχει ΚΑΘΑΡΑ και ΖΑΣΤΕΡΑ τα δικά τους συμφέροντα για να ανθρωπίνη ζωή.

Ακολούθησαν τοπικά χορευτικά συγκροτήματα και το κατα-

γλωμένο μουσικό συγκρότημα της Ν. Ιωνίας με τον Στέφανο Παροδκό και μέρα από απαγγελίες και τραγούδια, αφιερωμένα στη ζωή του Γιάννη Ρίτσου, ξεδιπλώθηκε ο ΑΓΩΝΑΣ των εργαζομένων σε διακολλές εποχές. Ο κόσμος, 500 περίπου άτομα, συγκαμύνη εμμενέ μέχρι το τέλος της εκδήλωσης.

Στο Λίον

Σε κοινή πρωτομαγιάτικη ανοιχτή εκδήλωση στην κεντρική πλατεία προχώρησαν οι μαζικοί φορείς στο Λίον, η επιτροπή ο-

στην εκδήλωση μίλησε ο πρόεδρος της Παραρτήματος Αντώνης Κυριακούπουλος, ο οποίος αφού έκανε αναφορά στις χρόνιες κατακτήσεις και δικαιώματα των εργαζομένων, επισήμανε τους στόχους της ολομέλειας επιδρομής της κυβέρνησης σε βάρος των εργαζομένων, καθώς και της επίθεσης αυτή την περίοδο σε βάρος της κοινωνικής ασφάλισης, καυτηρίασε την αντιλαϊκή, αντεργατική πολιτική και κάλεσε τους εργαζομένους να συσπειρωθούν γύρω από τα Σωματεία τους και το ΠΛΑΜΕ, να ενταθούν τον αγώνα τους, γιατί μόνο έτσι «μπορούμε να αποτρέψουμε τα μέτρα που μας οδηγούν στις κατακόμβες του εργασιακού μεσοίωνα, στη "δουλειά χωρίς δικαιοσύνη", "δουλειά χωρίς ασφάλιση", "δουλειά για τη δαύλα", την αρχαία και την καταλαμβάνει τη δυναμική μας, τη δύναμη της εργατικής πάλης.

Αρκεί να ενώσουμε τη φωνή μας, τον αγώνα μας με όσους αντιστάθηκαν, με όλους αυτούς που συνεκτιμήσαν ότι το κεφάλαιο και οι κάθε λογής πολιτικοί του εκφορτώσει και υποτακτικοί δεν είναι ανίκητοι».

Στη Νέα Ιωνία

Πρωτομαγιάτικη εκδήλωση πραγματοποιήσε το Παράρτημα της Ν. Ιωνίας του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας με μαζικούς φορείς της γειτονίας, την Παρασκευή 27 του Απριλίου, στον πεδίοδρομο της Μικρής Ασίας με μέτρα ασφαλιστικά και την επισημοποίηση «αναμόρφωση» του.

«Ανάλογη εκδήλωση (για την κοινωνική ασφάλιση) έγινε και στις 29/5/2001 στο χώρο του ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ στην Αλυσούλη» απ' το Παράρτημα της Ν. Ιωνίας, την τοπική Ένωση της ΟΓΕ, τους αυτοδιοικούσους και τον Ιωνικό Σύνδεσμο. Παρέβηθη και μίλησε η πρόεδρος της ΟΓΕ ΚΑ Μπουντουρούλου.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Όταν υποβάλλετε αίτηση για σύνταξη στο ΙΚΑ, στον ίδιο τόπο (στο ίδιο υποκατάστημα του ΙΚΑ) να υποβάλλετε και την αίτηση για ΙΚΑ - TEAM (επαγγελματικό ταμείο).

Κάθε καλύτερη αίτηση και ανάλογη απώλεια συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Πάντα και παντού η σύνταξη μετράει από την ημέρα που υποβλήθηκε η αίτηση.

Και κάτι ακόμα: Αρκετοί συνάδελφοι, όταν έρχεται η ώρα για σύνταξη, μηνώνουν σε διαχωρισμό να τους φτάσει το κομμάτι (απέρηδες κ.α.). Κακάς, γιατί κομμάτι υπέρβαση δεν προσφέρουν στην έκδοση της σύνταξης. Δω-τρία λεπτά της ώρας κάνουν να συμπληρωθούν την αίτηση και οι επόμενοι εκατό και πλέον χιλιάδες (100.000) δικηγόρικά δικαιώματα.

Συνάδελφοι, Μη δίνετε κοροϊφιστικά χρήματα. Ελάτε στο Συνδικάτο, να σας συμπληρώσουμε τα χαρτιά δωρεάν και με έγκυρες συμβουλές και πληροφορίες.

Τα δικά μας νόνα από τον «ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ»

Μηνιαία έκδοση του Συνδικάτου Οικοδόμων και Εργαζομένων στα Δομικά Υλικά και τις Κατασκευές.

Διεύθυνση: Βερανζέρου 1, Πλ. Κάνιγγος, 106-77, Αθήνα, τηλ. 3827.181, 3827.122, 3827.414

Εκδότης: Θεόδωρος Γιώργος Αρχιλόχου 2 Ζωγράφου

Συντάσσεται από επιτροπή Φωτοαποστολαιοθεσία - εκτύπωση: Τυποκοδικτική ΑΕ Λεύκης 134, Κρυονερί

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ «ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ»

ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Συνάδελφοι,

Με αυτή την αίτηση θέλω να γίνω μέλος του Συνδικάτου. Έχω τις προϋποθέσεις που απαιτεί το καταστατικό, το οποίο και αποδέχομαι ανεπιφύλακτα.

Επώνυμο.....
Όνομα.....
Όνομα πατέρα.....
Όνομα Γεν.....
Ειδικότητα.....
Διεύθυνση κατοικίας.....
Συννοικία.....
Αριθμ. Ταυτ..... Ημ. Εκδ.....
Αριθμός ΙΚΑ.....
Ημέρα γραφφής.....
Τηλέφωνο.....
Αθήνα στις.....200.....

Ο Αιτών

Γράψε και συνάδελφο, το διπλό σου, το γιστό σου οικοδόμο στο Συνδικάτο. Η εγγραφή είναι 100 δρχ. και τρία μηνιαία υποχρεωτικά επί 400 δρχ. το μήνα, σύνολο 1.300 δρχ.

ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ; ΔΕΝ ΛΑΒΕΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 'Η ΑΛΛΑ ΕΝΤΥΠΙΑ;

Ειδοποιήστε τη διοίκηση του Συνδικάτου ή του Παραρτήματος. Αν όμως δεν αλλάξετε διεύθυνση και δεν λαμβάνετε την εφημερίδα ή άλλα έντυπα, διαμαρτυρηθείτε στον ταχυδρόμο της περιοχής σας και στο ταχυδρόμιο.

Να είστε αιγουροί πως εμείς πάντα σας στέλνουμε τα έντυπα ή της εφημερίδες χωρίς διακοπή. Μένε αιγουροί, γιατί όλες οι διευθύνσεις είναι μηχανογραφημένες και δεν μπορεί να γίνει εξαίρεση στο κομμάτι.

Επικοινωνήστε πάντα με το Συνδικάτο.

REGJISTRO EDHE BASHKREPUNETORE, KOMSHIN, DHE TE NJOHURIT E TU NDERTEJES. TEK SINDIKATIN NE ADRHEN / RUGA VERENZULEN NR.V1. NE KATIN EDYTE. PLATIA KANIGOS.
REGJISTRIMI ESHTH 100 DRAHMI DHE TRE MUJ J DETYRUAR NGA 400 DRAHMI NE MUJ J SHUMA GJITHESHE 1300 DRAHMI.
NDRYSHUAT ADRHEN, NUK E MORET GAZETEN APO ZARFA TE TJERA NJOFTO KRYESINE E SINDIKATES, OSE KU JE 1 RREGJISTRUAR, NE OFZTE SE NUK NDRYSHON ADRHEN DHE NUK MERR GAZETEN DHE TE TJERA LETRA. DRE JTOHUNI POSTJERIT, DHE POSTES SE LAGJES TUAJ.
TE JENI TE SIGURTE SE NE JU DERGOJME GAZETEN DHE SHKRIME PA DISKUTIM. THEM J SIGURTE SE TE GJITHA ADRSAT JANE NE SHITPESHKRONJ DHE NUK MUND TE BEHET NDRYSHNE SE KOMPUTER. LIDHUNI VAZHDMISHMIT ME SINDIKATAT.

Ο Τζορτζ Μπους στέλνει τα αεροπλανοφόρα του στον Ειρηνικό, για να ακριβεί ενόψει κρίσης στις χώρες της περιοχής και να αναβιώσει τα ψυχροπολεμικά του σχέδια

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΤΖΟΡΤΖ ΜΠΟΥΣ, ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟ

Στη ρότα του ψυχρού πολέμου

Η κυβέρνηση Τζορτζ Ο Μπους αποκάλυψε πλέον και περισσότερο το πραγματικό πρόσωπο. Πριν από λίγες μέρες έγινε γνωστή μια «εμπνευστική στρατηγική ανασκόπηση» του Πενταγώνου, που χαρακτηρίζει τον Ειρηνικό ως την πιο σημαντική περιοχή για τους «στρατηγικούς σχεδιαστές» και προτείνει την ανάπτυξη νέων και μακροπρόθεσμων όπλων «για την αντιμετώπιση της στρατηγικής δύναμης της Κίνας». Παράφορο, λοιπόν, ότι οι αμερικανικές βάσεις στον Ειρηνικό ενδέχεται να γίνουν πλέον να επιστροφίστες, «καθώς η Κίνα και άλλες πιθανές αντιπάλαι θα αναπτύξουν πιο άρτια πυρηνικούς». Συστήνουν, λοιπόν, οι ΗΠΑ να στρατηγική λιγότερο στις στρατιωτικές βάσεις και να δώσουν μεγαλύτερη έμφαση στη μόλι από αστόχαστο.

Όπως έγραψαν σε σχετικό πρωτοεξέδο αριθμό (176) οι «Ταίς Νέας Υόρκης» (NYT), η ανασκόπηση αυτή αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης προσπάθειας του υπουργού Άμυνας Ντόναλντ Ράμφελντ για τη μετατροπή της στρατιωτικής δύναμης μετά τον ψυχρό πόλεμο, που σημαίνει το επικεντρώ της προσοχής του αμερικανικού στρατιωτικού σχεδιασμού να μεταστρέψει από την Ευρώπη στην Ασία. Υπερβολικά γρήγορα έχει οραστεί ο Άνταρς Μάρσαλ, ένας 79χρονος πολιτικός αναλυτής του Πενταγώνου και στενός σύμβουλος του Ράμφελντ, που από πολύ πριν πιεζό για μια ριζική θεώρηση των Εννόμων Δυνάμεων των ΗΠΑ.

Ωστόσο, γύρω από τις επιδόσεις αυτές υπάρχουν ζωιστάτες απόψεις. Ειδικότερα, ο ναύαρχος Ντένις Μίλερ, διοικητής των αμερικανικών δυνάμεων στον Ειρηνικό, ενώ υποστηρίζει ότι χρειάζεται μια τέτοια αλλαγή, πιστεύει πως η Κίνα θα παρουσιάσει μικρή στρατιωτική απειλή στις στρατιωτικές βάσεις και τις ναυτικές δυνάμεις των ΗΠΑ. Επίσης, και άλλες Αμερικανικοί αξιωματικοί στην ίδια αυτή περιοχή εκφράζουν την ανησυχία τους πως η μείωση της σημασίας των βάσεων θα μπορούσε να κάνει δυσκολότερο στις ΗΠΑ να διατηρούν πολιτική υποστήριξη στην Ιαπωνία και στη Νότια Κορέα για τη σύγκλιση της αμερικανικής παρουσίας εκεί.

Σε συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα στο αγγλικό του στη Νουκλιούκ, ο ναύαρχος Μίλερ υποστήριξε: «Μόλις από έχουμε το σύνταγμα να να διατηρούμε τόσο την αεροπορία, όσο και τη ναυτική δύναμη, οπούδήποτε θέλωμε και μπορούμε, για κάμποσο καιρό».

Οι κλειστές πόρτες

Οι διαφορετικές αυτές απόψεις ανάμεσα στον ο ναυτικό του Πενταγώνου και το διοικητή των δυνά-

μεων στον Ειρηνικό, κατά το άρθρο των «NYT», αποτελούν μέρος μιας ευρύτερης ανάλισης για το μέλλον των στρατιωτικών δυνάμεων που γίνεται πίσω από κλειστές πόρτες. Στο μεταξύ, ο Ράμφελντ έστειλε αντίτυπα της παραπάνω ανασκόπησης στους αρχηγούς των στρατιωτικών υπηρεσιών και σε ανώτερους διοικητές των στρατιωτικών δυνάμεων ανά τον κόσμο για σχόλια. Ο Ράμφελντ σκοπεύει να στείλει τα κύρια σημεία του σκεπτικού του Πενταγώνου στο Κογκρέσο μέσα σε λίγες μέρες. Το ίδιο υλοποιεί και ο πρόεδρος Μπους σε ομιλία του στη Ναυτική Ακαδημία των ΗΠΑ λίγες μέρες αργότερα.

Προβλέπεται ότι η διοίκηση των ΗΠΑ στον Ειρηνικό είναι υπεύθυνη για την υπεράσπιση της Ιαπωνίας και της Νότιας Κορέας. Και αν ο πρόεδρος Μπους έδινε την άδεια για δράση, οι ΗΠΑ θα υπερασπίονταν την Ταϊβάν «σε περίπτωση μιας κινεζικής επίθεσης».

Υπό την ηγεσία του Μίλερ, μια σειρά κινήσεων έχουν αρχίσει για το δυνάμωμα της αμερικανικής στρατιωτικής θέσης στον Ειρηνικό. Το Ναυτικό σχεδιάζει να στείλει τρία υποβρύχια στο νησί Γκουάμ, που βρίσκεται στο βόρειο Ειρηνικό. Η Πελοποννήσιος Αεροπορία έχει ήδη εγκαταστήσει πυρηνικούς επάρχειες στο Γκουάμ, που είναι το μόνο μέρος έξω από τον ηπειρωτικό χώρο των ΗΠΑ όπου έχουν τοποθετηθεί.

Ο ναύαρχος Μίλερ έχει επίσης προτείνει, όπως αμερικανικοί αεροπλανοφόρα μείνουν στη ή δύο εβδομάδες στον Ειρηνικό Ωκεανό κατά τη διαδρομή

τους προς τον Περαίο Κόλπο. Ένα άλλο αεροπλανοφόρο, το «Κι Κιν», λειτουργεί από το χώρο της Ιαπωνίας. Έτσι, από θα αύξηση προσωρινά την αμερικανική ναυτική παρουσία σ' αυτή την περιοχή. Ένα βήμα που ενδυνάμυνε τη Σηγκαπούρη και την έκανε να φτάσει μια νέα προκυμαία για αεροπλανοφόρα.

Αλλά η ανασκόπηση, στην οποία προϊστάται ο Μάρσαλ, θεωρείται πολύ πιο ριζοσπαστική. Φέρνοντας τον τίτλο «Ανασκόπηση Αμυντικής Στρατηγικής», ελξάζει τη σημασία της Άσιας και αναερεστήει στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι ΗΠΑ σ' αυτή την περιοχή: τις τεχνητές αποστάσεις, τη λιγοστή δύση στρατιωτικών βάσεων και την αρχή αλλά σταθερή κινεζική στατιστική ανάπτυξη. Γι' αυτό υποστηρίζει ότι οι ΗΠΑ πρέπει να αναπτύξουν πυρηνικές άμυνες. Αλλά και τότε ακόμα, θα υποχρεωνόταν να έχουν σε λειτουργία τις ναυτικές και αεροπορικές τους δυνάμεις μακριά από τη ηπειρωτική Κίνα και να μάχονται από μεγαλύτερη απόσταση.

Τα όπλα νέου τύπου

Στη συνέχεια μάλλον γύρω από την ανάγκη να αναπτυχθεί η βραχεία ανακάλυψη της Αμερικής σε διάφορες σημαντικές τομείς: μεγάλη απόσταση πυρηνικούς, διαστημικές επεξεργασίες, νέο ναυτικό και να λειτουργεί σε μεγάλες θάλασσες, και μεταφορικό αεροσκάφος για τη μετακίνηση ανδρών και υλικού σε μια κρίση. Οι ΗΠΑ θα παλεύουν να είναι κυ-

ριαρχος σ' αυτές τις περιοχές, ώστε «να κλειδώσουν» εξών οπούδήποτε αλλαγές.

Ένας από τους σκοπούς της στρατηγικής ανασκόπησης είναι η χάραξη ενός πλαισίου για την ανάπτυξη όπλων νέων τύπων. Αξιοσηπτότατα ενήμερη των σχεδίων αυτών δήλωσαν ότι έμμεσα ενθαρρύνει την ανάπτυξη μόνιμης απόστασης πολεμικών αεροπλάνων, νέων όπλων μεγάλων αποστάσεων και κατευθυνόμενων με ακριβεία, την αγορά περισσότερων δεξερνοπόλων ανεφοδιαζόμενων με καύσιμα από τον αέρα, και τη χρησιμοποίηση όπλων που δύσκολα αποστέλλουν στόχο, όπως τα υπερβόρεια, και άλλα τέτοια καταρτίσιμα όπλα.

Όπως πιστοποιούν οι «NYT», τα κύρια στρατηγικά ζητήματα είναι το πώς ασφαλεί είναι η απειλή κατά των αμερικανικών βάσεων και των αεροπλανοφόρων και πώς οι ΗΠΑ μπορούν να απαντήσουν σε μια τέτοια απειλή. Απαντήστες σε όλα αυτά, ο ναύαρχος Μίλερ είπε ότι οι ΗΠΑ θα μπορούσαν να αποπεφάνουν την απειλή κατά των βάσεων και των αεροπλανοφόρων τους κοντά στα κινεζικά παράλια, και να καταπολεμήσουν τα αναγνωριστικά και επικοινωνιακά συστήματα της Κίνας.

Επίσης στη ίδια αυτή, ο αρχηγός του Πενταγώνου, Ντόναλντ Ράμφελντ, αναερεστήει πρόσφατα ότι προετοιμάζει στρατιωτικό σχέδιο για την αντιμετώπιση διαστημικών επιθέσεων από «εχθρικά κράτη», αρνηόμενος ότι αυτό θα οδηγήσει σε τέτοιο είδους πολέμου. Ο ίδιος πρόβλεψε, ότι τα σχέδια αυτά «δεν έχουν τίποτα να κάνουν» με τη επίλυση του προβλήματος της δημιουργίας «πυρηνικής ασπίδας». Ωστόσο, όπως έχουμε ακόμα και η ακροδεξιά εφημερίδα «Νου Γουόκ Πλατ», «Ορισμένοι επικριτές κατηγορούν την κυβέρνηση Μπους ότι θέλει να στρατευώσει τον εξωτερικό διότι είναι να μετατρέψει τους αμερικανούς, σε πολέμικη ζώνη».

Στο μεταξύ, ο Μίλντ και ο Ρίτς, πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν συμφωνούν να ανακηρύξουν για πρώτη φορά μέσα στον κόσμο στη Σβέλνιαν. Σε γραφή δήλωση έλεγε σχετικά ο εκπαιδευτής του Λευκού Οίκου Άρι Φλάιτσερ: «Ο πρόεδρος προοφίλεται στη συνάντησή και στη ομιλία, πως οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ρωσία μπορούν να αναπτυχθούν μια ισοχρή, βέλτιστη σχέση και να συνεργαστούν για κοινούς σκοπούς».

Η ανακοίνωση αυτή έγινε την ίδια μέρα που ο Ρώσος υπουργός Εξωτερικών Ιγκόρ Ιβάνοφ αναητήθηκε με τον Μίλντ και άλλους Αμερικανικούς αξιωματικούς να είναι, όπως η γερμανική ο βόρφο, «επικοινωνιακά» αναερεστήει για την εξάλειψη σημάτων στις σχέσεις, ιδιαίτερα για το σχέδιο Μπους για ένα σύστημα πυρηνικής άμυνας.